

Медаль
Нельсона
Манделі
вручено
МАУП за високі
досягнення в
розвитку освіти
та внесок у
міжнародну
співпрацю

Федерація патріотичних видань України

Всеукраїнський загальнополітичний освітнянський тижневик

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПЕРСОНАЛ ПЛЮС

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

№ 24 (123)

15 – 21 червня 2005 року

Ціна договірною

**УВАГА!
АКЦІЯ!**

Передплати газету
«Персонал Плюс» і вииграє:
телевізор, DVD програвач,
аудіомагнітофон (див. стор. 15)

АНОНС **НОМЕРА**

ПІСЛЯМОВА

3

Чи віддадуть «Інтер»
російським бізнес-
менам?

ТЕМА

4-5

**Микола
Сенченко**
про духовний сїонїзм

ОСВІТА

8

Хабарництво у ВНЗ:
продовження теми

КУЛЬТУРА

10

Нове
амплуа
Олега
Скрипки

Офіційно

НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ – ПЕРЕДУСІМ!

Відкритий лист

Президентові України
Голові Верховної Ради
Прем'єр-міністрові України

Високоповажний пане Президенте,
Високоповажний пане Голово Верховної Ради,
Високоповажна пані Прем'єр-міністре!
Звертаємося до Вас як до перших осіб української влади,
яка за своїм статусом зобов'язана забезпечити українському
народові якщо не сприятливі, то бодай необхідні умови для
його повнокровного розвитку. А для цього мають бути реалі-
зовані можливості нації: утримувати за собою споконвічну пра-
вильні територію; забезпечувати собі конкурентну пере-
вагу на цій території; контролювати і попереджувати
внутрішні та зовнішні загрози існуванню та гідному розвитку
української нації.

(Закінчення на 2-й стор.)

Прапор Військово-Морських Сил України
над Севастополем

Актуально

СІОНІЗМ – ЗАГРОЗА СВІТОВІЙ СТАБІЛЬНОСТІ

Заява антисіоністських громадських організацій України

Президенту України
В.А. ЮЩЕНКУ
3.06.2005 року до Пре-
зидента України звернувся
так званий **Всесвітній кон-
грес російськомовного єв-
рейства**, який висловив «свій
рішучий протест українській
владі» щодо проведення «ан-
тисемітських заходів у сто-
лиці європейської держави»,
— російськомовні євреї мали
на увазі IV Всесвітню конфе-
ренцію «Диалог цивілізацій:
сіонїзм — найбільша загро-
за сучасній цивілізації», що
відбулася на базі МАУП саме
3.06.2005 р.

На щорічну Всесвітню
конференцію до МАУП при-
були дипломати, політики,
науковці, освітяни з Азербай-
джану, Афганістану, Білорусі,
Вірменії, В'єтнаму, Грузії, Ек-
вадору, Єгипту, Ізраїлю, Індії,
Ірану, Індонезії, Китаю, Кир-
гизії, Кувейту, Малайзії, Пале-
стини, Перу, Польщі, Росії,
Сирії, США, Туреччини, Украї-
ни, Франції та інших країн
світу, які одностайно засуди-
ли у прийнятому Комітете
расистську ідеологію сіонїз-
му та агресивно-мілітарис-
тську політику Ізраїлю, який,
за опитуваннями населення
західноєвропейських країн,
є ними найбільшою загрозою
існуванню людства.

Такі форуми запланова-
но проводити щорічно і усі-
лякі заяви російськомовних
та інших євреїв необхідно
розглядати як агресивні про-
яви людиноненависницько-
го сіонїзму — тобто єврей-
ського расизму та фашизму.
До того ж названа єврейсь-
ка організація нахабно нама-

гається порушувати не тільки
чинне міжнародне право на
свободу слова і думки, а й
втручатися у внутрішні спра-
ви інших держав, зокрема Ук-
раїни. Наприклад, вона звер-
тається до Генпрокуратури
України «здійснити перевірку
науково-педагогічної діяль-
ності Г.Щокіна на предмет
відповідності його самого та
очолюваного ним навчально-
го закладу ліцензійним нор-
мам Міністерства освіти і на-
уки України, а також нормам
кримінального кодексу Украї-
ни». Підписали це звернення
М.Шнеерсон з Ізраїлю, Г.Манн
з Німеччини та В.Енгель з
Росії.

Не беручись на відстані
оцінювати рівень освіти та пси-
хічний стан загалом цих єв-
рейських дописувачів, але ви-
ходячи зі змісту їхньої зая-
ви, вважаємо за доцільне звер-
нутися до генпрокуратур Росії,
Німеччини та Ізраїлю, а також
до їхніх міністерств охорони
здоров'я з проханням пере-
вірити правову та медичну
дієздатність названих осіб.

Звертаємося також до між-
народних антитерористичних
організацій прискіпливо пере-
вірити діяльність так званого
Всесвітнього конгресу російсь-
комовного єврейства, оскі-
льки серед його головних
фундаторів значиться «Хабад-
Любавичі» — всесвітній юдо-
нацистський секта в хасидизмі,
яка методами терору, шанта-
жу та всіляких спекуляцій
рветься до світового пануван-
ня, що не раз засвідчував у
своїх працях голова харківсь-
кої юдейської громади Е. Хо-
дос. Від України до складу

керівництва цього «все-
світнього єврейства» входить
такий собі **Йосип Зісельс** —
відомий своїми аферами із
пограбування сотень єврей-
ських іммігрантів, про що не
раз повідомлялося і в україн-
ській, і в ізраїльській пресі.

Звертаємося також до всіх
козацьких, національно-па-
тріотичних та інших громад-
ських організацій, які проти-
стоять єврейському фашизму
у формі сіонїзму, — Австралії,
Австрії, Азербайджану, Вірменії,
Білорусі, Німеччині, Грузії,
Ізраїлю, Казахстану, Канаді,
Киргизстану, Латвії, Литви, Мол-
дови, Росії, США, Таджикиста-
ну, Туркменістану, Узбекиста-
ну, України, Естонії, — де є осе-
редки цього «всесвітнього
єврейства» Хабду, звернути
свою увагу на їхню діяльність
та передати, за необхідності,
відповідні заяви до правоох-
ронних органів.

Звертаємося також до Ге-
неральної прокуратури, Служ-
би безпеки, Міністерства за-
кордонних справ України ре-
тельно перевірити на підставі
документальних праць Е.Ходо-
са діяльність хабдських (юдо-
нацистських) організацій в Ук-
раїні, а також хабдських ра-
бинів (переважно громадян
Ізраїлю і США) та прийняти
відповідні заходи з національ-
ної безпеки. Крім того, вима-
гаємо оголосити «персонами
нон грата» в Україні керівників
так званого «Всесвітнього кон-
гресу російськомовного
єврейства» М.Шнеерсона,
Г.Манна, В.Енгеля, Я.Зісельса,
Бер Лазара, Дов-Бер Блайха
та інших носіїв сіонїстської,
юдо-нацистської ідеології.

Хочемо запевнити всі наро-
ди світу, що єврейський фа-
шизм — безперспективний і
богоборчий рух, який має бути
заборонений та законодавчо
ліквідований у всіх країнах
світу. Усі люди доброї волі, ста-
вайте на світову боротьбу з цим
великим злом — і перемога, як
завжди, буде за нами!

P.S.: Підозрюючи, що
«всесвітнє єврейство» ще не
вивчило української мови, по-
даємо цей текст також російсь-
кою та англійською мовами.

**Президент Міжнародної
Кадрової Академії,
професор Г.ЩОКІН**

**Президент Антинаклеп-
ницької Ліги України,
професор М.СЕНЧЕНКО**

**Голова Федерації
патріотичних видань
України, професор
В.ЯРЕМЕНКО**

**Головний отаман Всеук-
раїнського козацького
війська, генерал
В.КАЛЕНЯК**

**Президент Антинаклеп-
ницької Ліги (Київ), доктор
філософії Ю.БОДНАР**

**Генеральний секретар
Всеукраїнського громадсь-
ко-патріотичного об'єднан-
ня «Український вибір»,
професор М.ДРОБНОХОД**

**Співголова Спільки
науковців та викладачів
України, професор
В.КУЗЬМЕНКО**

**Керуючий справами —
Секретар Президії Міжре-
гіональної Академії
управління персоналом
В.КОРОТКІН**

✓ Версії

До редакції «Персоналу Плюс» надійшла копія звернення громадської організації «Народ проти мафії» з Харкова на ім'я Президента України Віктора Ющенка, голови Комітету ВР з боротьби з організованою злочинністю та корупцією Володимира Стретовича та керівників силових відомств. У ній, зокре-

ма, йдеться про заяву колишнього народного депутата, а нині адвоката Ірини Богословської про те, що організаторів вбивства Георгія Гонгадзе необхідно шукати в оточенні Віктора Ющенка. До вашої уваги ми пропонуємо уривок з цього звернення

ЗАМОВНИКИ ВБИВСТВА ГОНГАДЗЕ З ОТОЧЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА?

«В інтерв'ю програми «Командантська година» колишній народний депутат, адвокат Богословська Ірина Германівна сказала буквально таке: за численними фактами, які у неї є, двоє людей, які були причетні до загибелі Георгія Гонгадзе, стояли на трибуні поруч з Віктором

Ющенком під час Помаранчевої революції. І брали вони в ній участь лише для того, щоб приховати свою причетність до вбивства журналіста. Богословська зауважила, що ні Кучма, ні Кравченко не віддавали наказу про викрадення та вбивство Гонгадзе. А застрелився

Кравченко лише через власну гордість, яка не дозволяла постати перед «гімем слідчим». Тобто Кравченко, як стверджує Богословська, став жертвою «чорних схем». Це можна зрозуміти так, що нова влада навмисне довела Кравченка до самогубства.

Оскільки програма «Командантська година» дуже популярна на Харківщині (її див-

ляться близько 85 відсотків телеглядачів), то інтерв'ю Богословської викликало чималий резонанс і рейтинг нової влади знизився до катастрофічного рівня...»

Можна по-різному ставитися до такої інформації, але факт залишається фактом: в оточенні Президента Ющенка справді багато осіб, якими вже давно має зацікавитися Закон. Утім, індульгенцією для них є своєрідне «стояння на Майдані». У цьому сенсі згадується скандална присутність з якогось дива під час святкування Нового року на одній сцені поруч з «полум'яними революціонерами» не менш «полум'яного» экс-віце-прем'єра Миколи Азарова... Тож і версія Ірини Богословської заслуговує на існування. Хоча, якщо врахувати «досвід роботи» дівчі Генпрокурора Святослава Піскуна, схоже, все так і зависне в повітрі.

✓ Офіційно

НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ — ПЕРЕДУСІМ!

(Початок на 1-й стор.)
На нашу думку, саме цих трьох необхідних компонентів виживання нації Ваша влада і не забезпечує.

У спадок від попереднього Президента залишилася ціла низка казальних договорів, зокрема, які тяжіють над нашою державою досі. Найшвидшого перегляду потребують угоди з Росією про перебування російського флоту в українському Севастополі. Україна — позаблокова, без'ядерна держава, і саме цей статус гарантує нам безпеку й захист з боку міжнародної спільноти у разі посягання на її суверенитет. Тому ми вважаємо, що перебування на нашій території військових баз країни, зокрема, формують навколо себе військово-політичний блок, неприпустиме. Здатність російської морської авіації, базованої на нашій території, нести ядерну зброю — це реальна небезпека втрати статусу без'ядерної держави, що й за умов відсутності власної ядерної зброї.

До того ж приклад інциденту на острові Тузла, коли російський флот у Севастополі було приведено до стану бойової готовності, і він був готовий усіма своїми потужностями завдати удару по Україні з нашої ж території, нашу тодішню владу так нікому й не навчив. Інфраструктура російського флоту в Севастополі має, по суті, екстериторіальний статус, на неї вже не допускають навіть

наших вищих урядовців, їхні військові підрозділи провадять свої навчання, не питаючи дозволу в українській владі. А недавній інцидент штурмового взяття нашого узбережжя російською морською піхотою має бути розцінено як зазіхання на територію стратегічності України. Штаби російського флоту — це легальний «дах» не тільки для диверсійної діяльності їхніх спецслужб, а й для різноманітної антиукраїнської, сепаратистської, шовіністичної діяльності.

Додаймо сюди й те, що весь тягар утримання російського Чорноморського флоту, по суті, — на шій українського платника податків, а через незаконне утримання росіянами під своїм контролем стратегічного навігаційного устаткування Україна не в змозі забезпечити виконання низки своїх міжнародних зобов'язань. Навігаційні споруди не можуть бути у розпорядженні іншої держави.

Тому ми вимагаємо від нинішньої влади нарешті позбутися комплексу меншовартості у стосунках з Росією, виявити державницьку волю і в односторонньому порядку денонсувати домовленості щодо російського флоту, які підписала колишня влада через кремльський шантаж і які не відповідають українським національним інтересам.

Непроті стосунки українського та російського урядів, постійне шантажування російським істблешментом енергетичною кризою

в Україні наводять на думку, що реальна загроза нашому суверенітету надходить саме з Росії.

Тому Українська Консервативна партія вимагає від Вас, перші керівники держави, саме з цих позицій оцінювати загрозливу ситуацію навколо перебування збройних сил сусідньої держави на нашій території та надати будувати військову доктрину на пріоритеті національних інтересів Української держави.

Тим часом, виходячи з пріоритету національних інтересів, ми також вимагаємо припинення невинуватого розбазарювання військового майна та цілеспрямованого знищення збройних Сил України нинішнім міністром оборони. Вважаємо за необхідне усунути А. Гриценка з цієї посади та призначити міністром оборони України фахівця й патріота, який зможе забезпечити обороноздатність України на сучасному високотехнологічному рівні.

Надалі Україна має будувати свою стратегію на суворому додержанні національних інтересів. Необхідно припинити переведення українських збройних Сил на стандарт НАТОвських озброєнь, аби не допустити ірраціональних витрат величезних бюджетних коштів та забезпечити Україну від втрати своєї незалежності у європейському співтоваристві.

Президи
Національної Ради
Української
Консервативної
партії

✓ Кратки над «і»

І ЇМ ГРІХИ ЇХ ПІДРАХУЮТЬ...

Генпрокуратура України готує пред'явити звинувачення членом Центровборкомом у фальсифікації президентських виборів 2004 року. За словами Генпрокурора Святослава Піскуна, нині вже закінчується проведен-

ня експертизи, після якої винні відповідатимуть перед законом. Проте він відмовився назвати прізвища підозрюваних. «А під час слідства та ні це дізнаємося, хто їм віддавав накази», — повідомив Піскун в ефірі «5 каналу».

✓ Економіка

ГАЗ ПОДОРОЖЧАЄ ВТРИЧІ?

Ціна поставок російського газу в Україну може зрости до 2006 року до 160 доларів за тисячу кубометрів з нинішніх 50.

Про це РІА «Новості» повідомило джерело, посвячене в переговори Газпрому в особі Олексія Міллера і НАК «Нафтогаз України» в особі Олексія Івченка, які недавно відбулися в Москві.

За його словами,

на попередніх зустрічах, зокрема з Президентом України, було досягнуто домовленості про перехід на оплату транзиту і поставлення газу грошинами з 2006 року за цінами і тарифами, що відповідають європейському рівню.

За повідомленням інформагенції

✓ Відкрите питання

ЕКС-ГЛАВА СБУ ТОРГУВАВ ЗБРОЄЮ?

У справі нелегального заведення та продажу в Україні зброї замішаних високопосадовців, які працювали в системі контролю України. Серед них було і прізвище колишнього голови СБУ Ігоря Сметшка.

Про це в інтерв'ю «5 каналу» повідомив Генпрокурор Святослав Піскун. Він не став розповідати про конкретні матеріали кримінальної справи, однак заявив, що не казав про порушення кримінальної справи проти Сметшка. «На за-

питання журналіста, чи є таке прізвище в конкретній справі, я не мав права сказати неправду. Я сказав: таке прізвище є.

І в цій справі він фігурує. Сьогодні він свідок. Можливо, завтра буде підозрюваним. Можливо, обвинуваченим...», — сказав Піскун.

Коментуючи засідання суду, яке відбулося за позовом Ігоря Сметшка, Піскун заявив, що «справа трошки не така була», як розповідають ЗМІ.

Приводом для

звернення до суду колишнього голови СБУ стала заява Піскуна в ефірі програми «Закрита зона» на «5 каналі» про те, що Сметшко нібито телефонував йому і вимагав «заморозити» розслідування справи про загибель журналіста Георгія Гонгадзе.

«Він (Сметшко. — Авт.) якимось чином дізнався, що я, вже отримавши указ про своє звільнення, наказав підготувати об'єктивну довідку про справу Гонгадзе.

Яким чином він ді-

знався, я не знаю. За телефономував і сказав: «Я не раджу вам цього робити, бо наша реакція буде миттєвою», — розповів Генпрокурор. За словами Піскуна, він не з'явився на суд, бо про це не знав і повістки не отримав. «Якщо її принесуть, я теж, звичайно, не приїду, а пришло свого представника. Бо нема часу ходити по судах — багато роботи», — заявив Генпрокурор.

За повідомленням «Української Правди»

соціальну дезадаптацію, зниження традиційних цінностей нової сім'ї.

Дуже приємно, що нині існує Інформаційно-аналітичний центр дослідження здоров'я молоді, створений при МАУП, діяльність якого спрямовано на поглиблення знань молоді про негативні наслідки вживання алкоголю, наркотиків і тютюнопаління. Я цілком підтримую Ваші прагнення визначити та підвищити рівень знань юних громадян щодо формування їхнього здоров'я.

На жаль, через напружений робочий графік я не змогла бути присутньою на цій урочистості.

Хочу ще раз подякувати всім учасникам та організаторам конкурсу і побажати Вам міцного здоров'я, духовної наснаги та успіхів у всіх Ваших починаннях.

З повагою
Катерина ЮЩЕНКО

✓ До роботи!

СПИСОК ВИЗНАЧАТИМЕ РНБО

Рада національної безпеки й оборони України за пропозицією Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко розгляне перелік підприємств, яких виставлять на повторний конкурс приватизації. Про це повідомив секретар РНБО Петро Порошенко в ефірі телеканалу «Інтер».

«Юлія Володимирівна (Тимошенко) запропонувала обговорити це питання на РНБО, оскільки воно передбачає суттєву

відповідальність влади перед інвесторами», — сказав Порошенко. Він зазначив, що ця пропозиція схвалює і Президент. Порошенко зазначив, що нині не існує затвердженого переліку підприємств, яких виставлять на повторний конкурс приватизації. Секретар РНБО нагадав, що робоча група запропонувала список, однак Президент його не прийняв, тому цей список «потрібно суттєво доробити». Від-

повідуючи на запитання, скільки підприємств включено до цього списку, Порошенко сказав, що справа не в кількості. «29, 30 чи 70 — для інвесторів з усього світу різниці немає», — зазначив він і додав, що критерії, за якими підприємства включають до списку, мають бути «зовсім прозорими й однаковими, не має бути жодних винятків, проте жодне інше підприємство туди вже ніяк не потрапить».

✓ Зворотний зв'язок

«ПРОСВІТЯНИ» ЧИТАТИМУТЬ «ПЕРСОНАЛ ПЛЮС»

Президентіві Міжрегіональної Академії управління персоналом Г. ЩОКІНУ

Шановний Георгію Васильовичу!
Всеукраїнське то-

варство «Провіт» ім. Тараса Шевченка з цікавістю сприймає культурологічні, просвітницькі матеріали, які публікуються в газеті «Персонал Плюс».

Працівники «Провіт» будуть вдячні Вам за благодіну пе-

редплату цього часопису для нашого активу.

Наперед щиро вдячні.

З повагою
відповідальний секретар Микола НЕСТЕРЧУК

✓ Твої недруги, Україно!

1. Навіть на тлі загальної антиукраїнської спрямованості російських ЗМІ неперевшений рекорд встановило видання «Коммерсант». Анонсувати так звану українську версію, яка має виходити десять разів на тиждень, представники газети на каналі «1+1» приголомшили всіх заявою про те, що в Україні, на їхню переконання, не знайдеться і десяти людей, які могли б вільно читати їхню газету, якби ту видавали українською мовою (!!!!!), а російську «на Українці» знають усі, тож нащо їм, видавцям, витрачатися на переклад.

На думку «Антинаклепницької ліги», за такі лінгвістичні відкриття потрібно негайно анулювати мовним олігофреном з видання «Коммерсант» ліцензію на випуск і розповсюдження їхньої друкованої продукції в Україні.

2. Щотижневик «МК в Україні» та «Космосольская правда в Украине» розповсюдили мільйонним накладом найбруднішу щотижневу видання про те, що, начебто, Вікторію Ющенко зробили операцією із зживлення йому ствольних кілтин, узятих від... якось там немовлят. Знаючи про патологічну українофобію деяких російських масових видань, подивившись, що обидві газети не вказали національності цих мільйонів немовлят. Уявляєте, який безмежний простір для полёту параноїдальної фантазії? Цю маячню мусила спростувувати Генеральна прокуратура України відповідною заявою на УТ-1. А паскудники знову залишилися не покораними.

3. З-поміж видань, які чомусь вважаються українськими, всі рекорди цинізму і ненависті до України, її історії, мови, духовності, культури, звичаїв і надали б'є щотижневик «2000». Нагадаємо: його видавець — Сергій Кичигін, ко-

лишній офіцер радянських спецслужб, фахівець з психологічної війни проти так званих імовірних противників. В останні рік-два видання позицію свою прихильницьке есдекам Медведчука. Постійні теми газетної психологічної війни: пропаганда се-

А друге — стосовно справних, а не робленних пропагандою героїв — вони були вважайте в кожній українській родині. І пам'ятайте про них живе й досі. Чи не пора вже одягати намордник і на оцих от собакарів, і на тих, хто нацьковує їх проти незалежної Ук-

бівнича? — спитаєте ви. А до того, що найбрудніша з українських газеток — «Столичка» — надала місце на першій шпальті якомусь В.Сивченку, який бідкається, що, згідно з українськими законами, він і його колеги за діагнозом не можуть вільно ганяти голяка вулицями українських міст. Однак то нічого, пише далі В.Сивченко, з часом і Україна «розкрипачиться до такої міри, що ми зможемо в голому вигляді проїхатися її містами».

Полішимо за рамками нашого коментаря резонне запитання: чому Сивченко вважає, що його тіло таке естетичне, що його треба експлуатувати? Тут доречніше інше запитання: чому, незважаючи на численні звернення громадських організацій України, Рабинович продовжує у своїх виданнях грубо порушувати закон про захист суспільної моралі?

5. Що ж до антиукраїнських проявів, то найскрапівшим, на думку АНЛУ, став лист народного депутата комуніста Валерія Мішури до Президента Віктора Ющенка з вимогою негайно повернути вулицям і майданам українських міст імена катів комуністичного режиму Нухмана-Свердлова, Бланка-Леніна, Солмона Урицького — садиста з ЧК, дрібного польського юдейчика Держинського та інших великих, середніх і дрібних сванців з іудо-більшовицького комуністичного інтернаціоналу.

Наш коментар: чи не пора вже піддавати найсуворішій психіатричній експертизі кожного кандидата в народні обранці — від селіщної ради до Ради Верховної?

ВГО «Антинаклепницька ліга України» закликає всіх національно свідомих громадян нашої держави придатися до моніторингу антиукраїнських видань, публікацій і проявів. Надсилайте ваші матеріали на форум сайту www.mignews.org.ua

АНТИУКРАЇНСЬКІ ВИДАННЯ, ПУБЛІКАЦІЇ ТА ПРОЯВИ

Моніторинг

«Антинаклепницької ліги України»

паратизму під виглядом «федералізації», грубі випадки на українську мову як державну, розпалювання міжнаціональної і міжрелігійної ворожнечі в Україні тощо. Для прикладу — порівняно беззвинний на загальному тлі фрагмент із останнього (за 10 червня) номера. Якийсь Анатолій Собакар почває Президенту Ющенку, як треба любити Україну. Для цього, на його думку, потрібно негайно поновити всі підручники та ідеологічні настанови часів СРСР. Цитата: «Найдіте українських Гастелло, Матросових, чтобы учить подрастающее поколение любить Украину и свой народ». Бо інакше, на думку Собакара, українська молодь на захист своєї Вітчизни зі зброею в руках не постане.

Коментар «Антинаклепницької ліги»: і Гастелло, і Матросов — класичні вигадки пропагандистів. Саме такі казочки мали підштовхувати наших чесних довірливих хлопців розлагодитися власним життям за помилки, прорахунки, а часто — густо просто дурість їхніх воєначальників. Це перше.

✓ Офіційно

ОБЕРЕЖНО: ПРОВОКАЦІЯ!

ною діяльністю в Україні громадянина Ізраїлю, колишнього кримінального злочинця, який дівчі визнавав поважаєними медичними установами хворим на шизофренію, Вадима Рабиновича.

Цей, так би мовити, громадський діяч через свої газети «Столичне новості», «Столичка», інтернет-сайт mignews.com.ua постійно здійснює нападки на національно свідомих громадянських і політичних діячів, патріотичні організації України, бездіястно звинувачуючи їх у нещодобі, антисемітизмі і расизмі. У своїй безсилій люті він не тільки виводить за рамки здорового глузду, а й грубо порушує норми моралі, закону, нехтуючи правами та інте-

ресами громадян та організації, які не вписуються у встановлені ним самим норми поведінки. Черговим яскравим прикладом його немотивованої люті є повідомлення, розміщене на згаданому вище інтернет-сайті від 26.05.2005. У цьому матеріалі, наскрізь брехливому, паплюжиться найбільший недержавний заклад вищої освіти за всю історію України — Міжрегіональна Академія управління персоналом і її керівництво. Жодне з цих абсурдних тверджень не відповідає дійсності. Однак з дивовижною оперативністю працівники міліції і Служби безпеки України прибули до Харківського інституту МАУП, щоб провести перевірку

«фактів», про які повідомив В. Рабинович, зокрема про групу «бритоголової підтримки», яка начебто разом з Г.Шокин прибула до Харкова (насправді Г.Шокин у той час перебував у Києві, а Харківський інститут МАУП перевіряла група ревізорів і фахівців Академії, інтелігентних і поважних людей). До честі працівників правоохоронних органів вони швидко розібралися в ситуації, в абсурдності повідомлень і звинувачень і звинувачень, відбули виконувати свої безпосередні обов'язки.

Можна було б з усього цього посміятися, але й годі (Ві й самі у цьому переконалися, прочитавши текст), якби все те не було професійною

✓ Ова!

КУМ ПРЕЗИДЕНТА ПЕРЕДАЄ ЗМІ СДПУ(О) РОСІЯНАМ І РАБИНОВИЧУ?

Чутки про те, що телеканал «Інтер» може стати власністю російських бізнес-структур, неофіційно підтверджуються у високих кабінетах

Кілька тижнів тому ЗМІ повідомляли про намір Петра Порошенко купити телеканал «Інтер». Однак, як повідомлює достовірне джерело, насправді йдеться лише про посередництво Петра Порошенка у цій справі, в результаті якої, начебто, усі члени більшої частини акцій, які належать нині Ігорю Плужникову, заступнику голови СДПУ(О), повинні перейти у власність такої собі російської бізнесмена, лояльного до української «погранчової влади». Інше джерело натякнуло, що це може бути Олександр Абрамов, співвласник великої російської компанії «ЄвразХолдинг». Додамо, що нині, за даними віце-прем'єра Миколи Томенка, 79% акцій «Української незалежної телекорпорації» належать Ігорю Плужникову, а 21% — російському Першому каналу. Також кажуть, що Ігор Плужников не має наміру продавати канал, але деякі делікатні обставини примусили його вести такі переговори. Начебто вибирати потрібно було між волею та телеканалом. За інформацією інших джерел, у переговорах, начебто, задіяний також український телеканал К-1 (серед причетних до нього осіб називають і Порошенка, і Зінченка), вихід у ефір якого відкладається через угоду про співпрацю з «Євроньюс». Зазначимо, що насправді «право першої ночі» для такої угоди належить державному мовленню — себто Національній телекомпанії

Ігор Шурма заявив, що для нього головне неможлива зміна власника «Інтеру», а те, щоб канал подавав різні точки зору, що повинні робити усі демократично орієнтовані медіа. На думку пана Шурми, можливість зміни редакційної політики каналу — скажімо, в бік більшої лояльності до нової влади — залежить «не від того, чи змінився власник, а від того — як він змінився». Якщо власник змінився у зв'язку з домовленістю і передачею — це одна справа. Коли власник насильно змінився — це інша справа. І від цього залежатиме реакція колективу, оскільки нова редакційна політика може не сприйматися». На запитання «Домовленості? Що ви маєте на увазі? Гроші чи щось інше?» пан Шурма відповів: «Якщо власник оформили факт купівлі-продажу, переуступки — це одна справа. А коли у когось забрали — інша».

— А як насправді було?

— А я не знаю, чи взагалі забрали. У мене такої інформації немає. Хіба що чутки...

До речі, ширяться також чутки про боротьбу, яка не припиняється, і власника телеканалу К-1 (серед причетних до нього осіб називають і Порошенка, і Зінченка), вихід у ефір якого відкладається через угоду про співпрацю з «Євроньюс». Зазначимо, що насправді «право першої ночі» для такої угоди належить державному мовленню — себто Національній телекомпанії

України. Вочевидь, покровителі у К-1 сподіваються обійти це загальноприйняте правило. До речі, в Росії каналом «Євроньюс» володіє саме Всеросійська державна теледілокомпанія (телеканал «Росія»).

Наразі стало відомо, що на літні місяці радіо «Нарт-Чесна хвиля», яке пов'язують з Олександром Зінченком, змінює формат розмовного радіо на музичний. А співробітників запрошують на співбесіду до топ-менеджерів медіа-холдингу «МИГ» Вадима Рабиновича, який, як відомо, також має стосунки до радіо «Нарт». Готуватися до виходу в ефір на 7 каналі перерформатований «Гравіс», кулпений, як повідомляють ЗМІ, Рабиновичем.

У зв'язку з усіма цими чутками, підтвердженими у неофіційних розмовах, скажемо: жодних публічних рухів нової влади, спрямованих на ініціювання законодавчих норм, які сприяли б прозорості щодо власності на медіа в Україні, не простежується. І якщо чутки про майбутні зміни власників телеканалів «Інтер», «1+1», а також можливого продажу будь-якого каналу з умовного медіа-холдингу Віктора Пінчука підтвердяться, це вкотре свідчить, що і нова влада вирішила діяти в «тіні», елементарно домагаючись лише лояльності редакційної політики від винних її нових власників загальнонаціональних медіа.

За матеріалами інтернет-сайту www.obkom.net.ua

Президентів України В.А. ЮЩЕНКУ
Копія: Міністри внутрішніх справ України Ю.В. ЛУЦЕНКУ
Голові Служби безпеки України О.В. ТУРЧИНОВУ
Генеральному прокуророві України С.М. ПІСКУНУ
 Вельмишановний Вікторе Андрійовичу! Всеукраїнська громадська організація «Український вибір» і Всеукраїнська громадська організація «Антинаклепницька ліга України» висловлюють Вам свою повагу і звертаються з таким:

Ми, представники громадських організацій, і окремо, і разом з іншими громадськими організаціями, рухами, громадськими і державними діячами, громадянами України не раз зверталися до Вас з проханням розібратися з протиправ-

жованих людини зрозуміло, що джерела «антисемітизму» не в цілком законній діяльності МАУП, а в аморальності і протизаконній діяльності таких горе-сіоністських діячів, як рабиновичі і Зісельські. Така розгвудзана і нахабна поведінка свідчить про те, що боротьба з подібними «діячами» має бути наполегливішою і послідовнішою, інакше ми ніколи не побудуємо справді демократичної, процвітаючої Української України.

З повагою
Генеральний секретар ВГПО «Український вибір»
М.І. ДРОБНОХОД

Генеральний директор ВГО «Антинаклепницька ліга України»
В.Г. КОРОТКІН

Термін «сіонізм» уперше публічно застосував Натан Бірнбаум на дискусійному зібранні у Відні 23 січня 1892 року. Однак, як стверджує Вальтер Лакер, автор фундаментального дослідження «Історія сіонізму» (М.: «Крон-Пресс», 2000), «...ідея сіонізму народилася раніше, ніж назва цього руху і сам рух». «Цілком зрочиво, вважаючи, — зауважує він, — що історія сіонізму закінчилася 1948 року». Як відомо, цього року створено державу Ізраїль і багато функцій сіонізму перейшли до неї. Однак усе не так просто.

Ідеологія сіонізму має два напрями: **політичний сіонізм і духовний сіонізм**. Мета політичного сіонізму, чи сіонізму Герцля, — створення держави, як вважають сіоністи, на «споконвічних єврейських землях». Ось яке визначення сіонізму дає єврейська енциклопедія: «Под сіонизмом розумівають єврейське національно-політичне рухання, яке має за мету створення єврейської держави на території Палестини... Первіє основоположники політичного сіонізму походять з антисемітизму, т.е. з отрицательних моментів із єврейської життя. І Пінскер, і Герцль ссылаются на вечный антисемітизм і неможливість повної асиміляції, що б обновила сионистський ідеал»¹. Однак зі створенням 1948 року держави Ізраїль ідеологія сіонізму не зникла.

У глобальному історичному процесі першсть завжди належала духовному сіонізму, чи то сіонізму Ахад-Гаама. У єврейській енциклопедії записано: «Сіонизм духовний — доктрина Ахад-Гаама, що вважала Палестину призваною не разрешити соціально-економічну проблему єврейства, а стати для єврейства духовним центром, в котрому ідеї повинні об'єднати розсереджені частини нації, вызвать внутреннее возрождение, нравственное очищение и объединение народов в диаспоре»².

Псевдонімом Ахад-Гаам (у перекладі — «один з народу») прикрасив Гінцберг Ушер Ісайович — єврейський публіцист-мислитель, який народився в 1856 року в Сквири Київської губернії в замощній ортодоксально-хасидській сім'ї. Отримавши традиційно-релігійну освіту, Ахад-Гаам уже в 16 років звертав на себе увагу глибоким знанням Талмуда і равинської писемності, захоплювався філософськими працями іспансько-арабського періоду. Своєю літературною діяльністю розпочав 1889 року. Цього ж року його прибічники заснували орден «Бней-Моше», члени якого намагалися впроваджувати в життя його ідей. Він був натхненником та ідеїним керівником ордену, що проіснував вісім років. Ахад-Гаам написав чимало праць. У праці «Пе-реоцінка цінностей» він зазначає: «Миссия єврейського народу заключається в том, чтобы стать «сверх-народом», «народом про-роков», «воплощающих из рода в род наивысший тип нравственности, быть неизменным носителем наиболее трудных нравственных обязанностей без всякой мысли о том, приносит ли он этим вред или пользу людям, а исключительно во имя существования своего высшего типа», так как «абсолютная справедливость, как самодовлеющая

цель и как степень совершенства человеческого типа, вовсе не обусловлена благом большинства... Мы можем рассматривать абсолютную справедливость как душевное свойство сверхчеловека, не терпящее никаких ограничений во имя блага большинства. Это высшая справедливость, которая выдвигается наружу и прокладывает себе дорогу, вовсе не считаясь с ее практическими последствиями, хороши ли они или дурны по отношению к внешнему миру»³.

Багато дослідників вважають, що програмою духовного сіонізму, опрацьованою Ахад-Гаамою, є «Протоколи сіонських мудреців». Я не вдавтимуся до дискусії про суть сіонізму, що їх провадять між собою сіоністи. Дослідники знають: сіонізм — це ідеологія таємного прагнення талмудичного юдаїзму до світового панування. Це легко з'ясувати з низки праць Ахад-Гаама.

Багато геополітиків відкидають теорію існування світової змови. Проте вже ніхто не відкине той факт, що досягнення в галузі дають змогу створювати легковерованих людей — «біоботів». Зараз ці науки в результаті відомі всьому світу. А якщо припустити, що ці знання були відомі в глибоко давнину обмеженому колу людей, які воліли управляти світом? Тому зі значною частотою ймовірності можна говорити про існування світової змови. Що ж до керованості глобального історичного процесу, то це побічно доведено у працях Ральфа Елперсона, Нести Х. Вебстера та інших вчених.

Тобто можна стверджувати, що ідеологія — духовний сіонізм — і є рушійні сили — «біоботи», — які ведуть невидиму для непосвячених таємну війну за світове панування.

Ще у XVII столітті міжнародна фінансова олігархія, яку уособлюють єврейські ліхварі-банкири, в тісному альянсі зі сіоністськими організаціями, які очолює ортодоксальний раввинат єврейських діаспор Європи, розпочали широкомасштабні операції за захоплення влади в окремих країнах.

Схема захоплення влади в світі включає два етапи.

На першому етапі в інформаційне середовище попонується суспільства, поза межами контролю свідомості, вносить інверсія, після чого місцеві «еліта» керувані державою в чужий інтерес, а місцевий натопл цього не помітив, позаяк для нього існують своя національна правляча «еліта». Такою інверсією на початковому етапі було використано релігію з її ідеєю «ривності» усіх перед єдиним Богом. Ця інверсія дала можливість сформувати суспільство, яке зверилося б свої вчинки з уніфікованими канонами і Богом. Тут ми маємо єдину ідеологічно доктрину для багатьох держав, але народи різні і керуються національними «елітами».

Другий етап включає поступову заміну національної еліти інтернаціональною, яка не має прямих зв'язків зі своїм народом або вони сильно ослаблені. Така еліта — ідеальна для реального об'єднання народів і держав у єдине «суспільство рабів». Цей етап реалізується за допомогою різних політичних партій, створених таким чином, щоб покрити все ідеологічне поле. Я їх поділяю на три основні типи: интерна-

ціональні (комуністичні, соціалістичні, робітничі), національні (монархічні, націоналістичні, націонал-соціалістичні, консервативні), «болото» (партії без

1917 року — все це невидима керівництво глобальної війни світової закуліси під ідеологією духовного сіонізму і «біоботів» проти людства.

З другої половини XIX століття ці сили почали формувати організації управління підірваною діяльністю в світі. Своїм невидимим паутинням вони облягли всі країни світу (за невеликим винятком) і для втілення своєї мети створили тисячі різноманітних організацій — від таємних до легальних, від злочинних до респектабельних. Вони створювалися з метою впливу на світову політику. При-

— пише Ю. Козенков, — протягом майже всього XIX ст. текли ріки крові, за океаном, у Сполучених Штатах Америки, не тільки стала на сили, а й вишла на передові рубежі нова масонська еліта, суцільно запліднена юдейськими догмами про «богообраність» і керована міжнародними сіоністськими центрами, що пустили глибоке коріння на благодатній американській землі. Їхніми далекосяжними планами було створення тут нового багіону для боротьби за світове панування над людством»⁴.

За період двох світових війн закуліси правителів США безперестанно посилювали військово-економічну могутність Америки, а за допомогою створеної міжнародною фінансовою олігархією Федеральної резервної системи (ФРС) вони захопили у свої руки фінансову вла-

матеріальною — зброї нижчого пріоритету.

ІНФОРМАЦІЙНА ЗБРОЯ

За якістю інформації інформаційна зброя може бути класифікована таким чином:

1. Концептуальна — методична зброя
На підґрунті концептуальної доктрини формується методологічна стереотипи, що забезпечують ефективність концептуальної зброї. Так, стереотипи поведінки живої природи, на основі знань методології, успішно переносяться в соціологію (закон виживання видів, закон зміни видів у процесі виживання, закон автосинхронізації тощо) і використовуються за створення «біоботів». З погляду закону часу концептуальна зброя формує глобальну політичну спрямованість розвитку народів світу на століття. Створення різноманітних концепцій розвитку відбувається саме тут. На базі методологічних стереотипів створюються теорії, зокрема і релігії. Немає необхідності повторювати, що всі теорії безсередньо впливають на економіку через біологічне провідне середовище і на людину, виховану на певних теоріях.

2. Хронологічна зброя

Інформація хронологічного плану — це інформація чергування фактів і явищ. За умови володіння методологією вона дає змогу розглядати всі явища як такі, що входять у глобальний історичний процес, і точно визначити вектор своєї політики (здійснити екстраполяцію).

Російський вчений Ю. Кузнецов визначив, що «глобальний історичний процес — об'єктивний, незалежний від концептуального наукового погляду, процес розвитку в часі і просторі людства. У ньому перебувають не держава, а народи, позаяк держава — це лише тимчасова надбудова над народом (існує, виникає і гине за своїми наперед визначеними законами)»⁷.

Якщо на концептуальному рівні відбувається розрив єдності світу (первинність матерії чи свідомості), то це призводить і до двох поглядів безпосередньо на глобальний історичний процес.

— Глобальний історичний процес — об'єктивний процес, що саморегулюється (первинність матерії).

ДУХОВНИЙ СІОНІЗМ У

чіткої орієнтації). Фінансувати ці чи інші партії і виводити їх на політичну сцену, легко контролювати глобальний історичний процес. Гроші на це отримано шляхом пограбування народів під час революцій, а також за рахунок так званого позикового процента — фінансового капіталу. Саме такий спосіб добування грошей без матеріального виробництва, так би мовити, з повітря і став характерною рисою для представників світової закуліси.

Отже, є стратегія завоювання світового панування, є ідеологія духовного сіонізму, є програма «Протоколи сіонських мудреців». Однак хто ж рушійна сила, точніше — матеріальний носій цього плану? Згідно з висновками багатьох дослідників, єгипетські жерці для створення першх таких «біоботів» використали первісні єврейські човчі племена. Звісно, експерименти проводили й над іншими племенами. Однак, схоже, не було отримано позитивних результатів. Із цих стародавніх євреїв, ізольованих від інших народів під час «біблійного полону», через тривалий інформаційний вплив вдалося створити першх «біоботів», життя яких будувалося й будуватиметься за законами Мойсея. Вважають, що сорокарічний похід (зміна двох поколінь) Синайського пустелю був вершиною операції зомбування колішніх пастухів (наразі інакомислячих вбивал), яке й створило нову суспільну популяцію — «біоботів». Не вдавтимуся в подробиці цього питання — лише зауважу, що роздування про «біоботів» пов'язані не тільки з частиною єврейського народу, для яких останні ідеї духовного сіонізму є метою існування, а й з представниками інших народів, які піддалися зомбуванню і стали легковерованими.

Отже, рушійною силою для впровадження в життя планів світової закуліси є «біоботи». Вони завжди, як за командою, виступали зачателлями, авангардом кожного соціального нововведення.

Нідерландська революція 1630 року, англійська революція 1648 року, французька революція 1789 року, хвіля європейських революцій 1848 року і, наприклад, революція в Російській імперії

значенням одних було оволодіння утаємниченими стародавніми знаннями про містичний стан людської свідомості і його потенційних можливостей осягати невідоме. Інших — примусове вирішення завдань власного збагачення, захоплення чужих земель, підкорення країн і народів. Однак головна їхня мета завжди одна — захоплення влади над країнами і народами.

За останні три століття їм вдалося захопити контроль над більшістю країн світу і закуліси творити історію, латентно керувати ходом світової історії.

«Без перебільшення нім можна ствержувати, — пише російський дослідник Ю. Козенков, — що правителі майже всіх провідних країн, усі ці буші, блери, шредери, оснари, гавели, квантескі та інші анани і солони — це лише маріонетки, які виконують вказівки таємного керівництва триади світового зла — міжнародної єврейської олігархії, світового сіонізму і світового юдомасонства, які, сформувавши таємний світовий уряд, керують світовими процесами за допомогою могутнього інструментарію в особі Сполучених Штатів Америки (військово-фінансова сила), Ізраїлю (військово-ідеологічна сила) і Англії (мозковий центр управління всією триадою світового зла)»⁴.

Створивши центральний банк Англії, володіючи фінансами країни, творець фінансової імперії Майєр Амшель Ротшильд перетворив Велику Британію на центр формування основних сіоністських та юдомасонських міжнародних організацій, які снують невидиме паутиння змов проти інших народів і країн. Саме тут, у Лондоні, 24 червня 1717 року — в день святого Івана Хрестителя — було засновано «Велику ложу Англії» і обрано Великого майстра.

До 1890 року вона складалася із сотень малих лож із сотнями тисяч членів. Юдомасонська мафія вийшла з підпілля і покляла початок світовому юдомасонству як єдиній світовій силі, що провадить підірвану роботу проти країн і народів в ім'я своїх корисних цілей.⁵ Із золотом сіоністів і досвідченими менеджерами з числа масонів у вищих ешелонах влади юдомасонства стало поширюватися в Європі та США. «А доки в Європі,

ду. З 1913 року центральний приватний банк Америки у видаді Федеральної резервної системи контролює всю кредитно-фінансову сферу США. ФРС випускає доларові банкноти і дає їм у борг під відсотки американському уряду. Таким чином, єврейські фінансові олігархи стали «невидимим урядом», який диктує народу, еліті і політичній владі США свою волю.

Сучасна Америка перебуває, за виразом історика Чарльза О. Бірда, «у стані вічної війни задля вічного миру». За даними Федерації американських вчених, за час від подій у Косові і рухоачись напад, до Другої світової війни, США провели кілька сотень війн проти комунізму, тероризму, наркотиків, а інколи й взагалі невідомо проти чого. І завжди вони намагалися вдарили першими. Війни тривають і нині, хоча багато людей і не підозрюють про це.

Третій складний інструмент світового панування — держава Ізраїль, у створенні якої велику роль зіграли Гітлер і Сталін, допоміжні становлення Ізраїльської державності. Проте незабаром ця країна стає «...не тільки расизмом світового расизму й терору», — пише Ю. Козенков, — а й тихою ганяною для юдейських злочинців усього світу. Євреї, які здійснюють злочини в різних кутках світу, зокрема й у країнах свого постійного проживання, завжди можуть сховатися від справедливої покарання на території Ізраїлю, бо ця держава не видає злочинців правосуддю інших країн, що ставить цю країну поза законом для всього людства»⁶.

Згадайте, куди втік «герой» України Юхим Звягільський, який украв у нас з вами 300 мільйонів доларів... Правильно — до Ізраїлю.

Нині людство переживає **Четверту світову війну**. Вона ведеться й на нашій рідній землі проти українського народу. Скептики завжди піддають це твердження сумніву, запитуючи: «А де ж та зброя, за допомогою якої ведеться четверта світова війна?»

Розроблена спеціальними науково-аналітичними центрами теорія насильства свідчить про наявність двох видів зброї: інформаційної зброї найвищого пріоритету і

— Глобальний історичний процес — цілеспрямовано керований процес (первинність свідомості).

Представники першого підходу — різні соціологічні концепції, в основі яких матеріалістичні теорії, наприклад, історичний матеріалізм. Другий підхід ґрунтується на релігійних та інших ідеалістичних теоріях, зокрема й на теорії світової змови.

Є й інша, на погляд вчених, найправильніша думка: глобальний історичний процес відбувається цілеспрямовано на великому (сотні й тисячі років) історичному часовому відтинку, і як об'єктивний процес, що саморегулюється в межах невеликого (до сотні років) історичного часового відтинку. Саме час розділяє й об'єднує ці два наукові підходи. Такий методологічний підхід забезпечує правильне пізнання глобального історичного процесу, тобто

нове суспільство, мета якого «світле майбутнє»; наступні покоління визнають помилки попередніх поколінь і починають їх виправляти під керівництвом і за рецептами закордонних «учителів», до яких переходить влада і власність задушеного народу. Тим часом сценарій усіх етапів могла написати «невидима рука» світових лхварів.

Таким чином, будь-яка соціологія, що перебуває на службі у світової закули, завжди намагається показати тільки частину історичних фактів минулого, вибудовуючи з них замовні міфи. Головна роль у цих теоріях, безумовно, належить «біороботам». Так, радянська наука створювала міфи про «прокляте» минуле (до 1917 року), про «досягнення» сучасності й про «світле» майбутнє, але зовсім не вивчала об'єктивного характеру суспільних процесів минулого, аби дати реко-

розвиваються тільки ті суспільства, де є поділ на класи, а як безкласові суспільства далекого минулого — неже вони не розвивалися?

Нарешті націоналістичні теорії охопили визначену групу народів, яка з різних причин не змогла розвиватися та існувати. Хоча саме націоналістичні теорії на короткому проміжку глобального історичного процесу виявилися найпродуктивнішими. Ці теорії, де було глибокого наукового аналізу в питанні розвитку людства, ґрунтувалися на помилкових поглядах, узятих чи то безпосередньо з біології — теорія расової боротьби (абсолютизація теорії живих видів), чи то з комуністичної ідеології, але без її ядра — класової боротьби (наднаціональний і надкласовий народ).

Вулгаризація природного чинника й ототож-

невних напрямів у економіці «чужої» держави з метою її виснаження можна інспірувати брехливою теорією. Застосування до багатьох країн світовою закулою кредитно-фінансової системи, що ґрунтується на позиковому проценті, в принципі не дає змоги цим країнам видіти з боргової залежності. Спроба Румунії закінчилася «демократичною революцією» і вбивством Н. Чаушеску. Згадайте 1950 рік, коли Сталін прийняв рішення про золотий еквівалент для карбованців замість доларів і фунтів стерлінгів. Через три роки Сталін не стало.

2. Зброя геноциду
Ця зброя дійсно тривала тривалий час. Вона вражає не тільки нинішні, а й майбутні покоління (це ядерна, біологічна, хімічна, генетична, наркотична зброя тощо). Ядерна зброя — це не тільки враження ядерних вибухів,

в жіночі тюрми, а жінок — у чоловічі, в результаті чого ті поверталися до нормальної сексуальної орієнтації за 1–2 роки. Жорстоко, але, вочевидь, правильно.

Найдавнішою формою геноциду є алкоголь і наркотики. Так, ті застосовували в Америці колонізатори для знищення індівців, які тепер живуть у власній країні в резерваціях.

Інформаційно-економічний геноцид застосуванням телебачення та інших видів засобів передачі інформації полягає у пропаганді «культури» і «цивілізованості життя» кожної сім'ї з певними стандартами, з одного боку, і створенні певних економічних умов, за яких ці стандарти виявляються недосяжними для більшості членів суспільства. У цьому разі перед молодими людьми виникає простий вибір: або життя без сім'ї (вільний секс,

світу поділяються на три групи: окремі помічники — добровільні помічники Моссаду («сайані») чи «сайані», які не отримують грошей за свою роботу, щоб їх прийняли за платних агентів; велике проізраїльське лобі, яке має мобілізувати всю єврейську громаду для виконання завдань Моссаду (це легко зробити, якщо дослухатися до думок лідера Єврейської громади України Рабиновича: «Усім зрозуміло, що євреї в діаспорі володіють, так би мовити, подвійним внутрішнім громадянством; вони лояльні до країни, в якій лояльні й працюють, наразі їхні серця належать Ізраїлю». — Цит. за кн. Э. Ходос. «Єврейський фашизм или Хабад — дорога в ад»); і орден «Бней-Брит» («Сини Заповіту»), члени якого у дружних стосунках з євреями, а усіх, кого не можуть перетягти на свій

ГЛОБАЛЬНОМУ ІСТОРИЧНОМУ ПРОЦЕСІ

фактичної історії.

У зв'язаному процесі минуле поєднує сьогодення, а відповідно — правдиво не усвідомлення сучасності дає можливість прогнозувати майбутнє. Інверсія на цьому рівні швидко призводить до викривлення майбутнього. Вона може проявлятися і у замовчуванні чи утаєванні певних частин інформації, і в перекручуванні історичної інформації.

Так, наприклад, тривалий час замовчувалося існування трипільської цивілізації. Наприкінці XX ст. встановлено, що історія українського народу сягає глибокої давнини і пов'язана з арьїськими племенами. Встановлено спільне коріння руського й німецького народів, а який це було відомо світової спільноті на початку XX ст., можливо, і хід історії після 1940 року був би іншим.

Значних перекручувань зазнала історія революційних подій 1917 року та подальшого розвитку Радянського Союзу, ролі Сталіна та інших політичних діячів минулого. Якби ці історичні події висвітлювалися правильно, можливо, і події 90-х років XX ст. розвивалися б інакше, зокрема своєчасне розкриття планів світового панування фінансових лхварів, які — і на початку минулого століття, і наприкінці його — грабували й продовжували грабувати український народ.

Проте в соціології важливим є не просто час, а біологічний час — час зміни поколінь людей і передача накопичених знань одного покоління іншому на генетичному рівні. У всій історичній практиці, а XX ст. особливо, багато пропагандистсько-ідеологічних трикутків, розрахованих на мобілізацію зусиль поколінь, що живе за фальшивою ідеологією, впровадженню терором (побудова комунізму, світова революція тощо), з подальшим засудженням цих поглядів під час зміни одного покоління іншим.

Можливим є формування різних етапів за життя кількох поколінь для досягнення кінцевої мети через десятки чи сотні років: перше покоління зорієнтовано на революційну пропаганду, критику національної держави, терор; наступне здійснює революцію й веде війну на її захист; третє — будує

мендації суспільству для забезпечення «світлого» майбутнього. Комуністична теорія фактично перекрутила всю до 1917 року історію Російської імперії. І нині відбувається викривлення історії — і минулого, і сучасності. І знову тут як тут «біороботи».

Чому засоби масової дезінформації й сила-силенна книжок так смакують тему «сталінських репресій», однак жодного слова про розгул у ті роки троцькістських репресій, спрямованих на те, щоб у найтісніших контактах з найбільшими заокеанськими банкірами роздати через криваві бойни Росію і на її рештках зміцнити владу сіонізму такою мірою, аби перед нею весь світ впа на коліна?»

3. Фактологічна зброя

Це інформація прикладного характеру, а саме — релігії, ідеології, технології, описова інформація часткових і узагальнених процесів. Саме фактологічна зброя за допомогою ідеології, релігії, культурної інверсії можна розкласти і підпорядкувати собі противника. Перед цією зброєю усі держави виявилися однаково мірою беззахисними — багаті й бідні, переможці й переможені.

У створенні різноманітних теорій широко використовуються методологічні підходи, розроблені на перших двох рівнях.

Створення християнства породило «християнський світ», а ісламу — «ісламський світ». Ці два світи об'єднали під своїм прапором величезну кількість народів, але водночас вони й розділяли народи на два вельми різні табори. Саме ці дві концепції в XIX—XX ст. практично знищили майже всі корінні культури Африки.

Пізніше з'явилися різні світські теорії, з яких найбільшою об'єднувачою силою стала комуністична ідеологія. Саме вона створила «світ соціалізму» і «світ капіталізму», що об'єднали багато країн, але, знову ж таки, поділили людство на два антагоністичні табори. Біля джерел теорії насильства стояв Ф. Енгельс. Його погляд на світ ґрунтувався на матеріалістичному підході — історичний матеріалізм, який проголошує «теорію класової боротьби» як основний стимул розвитку людства. За Енгельсом,

нення його з територією держави призвело до формування наукового об'єкту заповнення територій, розселення інших народів і впровадження політики геноциду проти них задля розширення життєвого простору (Німеччина 1930-х — 1940-х років).

Спіраючись на фальшиву теорію, радянська наука зазвичай займалася абсолютизацією промислового чинника в економічному розвитку будь-якої країни. На практиці це призводило до заперечення екологічних проблем, припинення ролі сільськогосподарства (єдиного виробника продуктів харчування) в економічній могутності країни, трактування просторового чинника як географічного. Погляд на географію, зокрема й економіку, без зв'язку з історією й політикою призвело до заперечення геополітики й фрагментарності у розгляді проблем світового розвитку.

У всіх світоглядних системах (релігії, ідеології) йдеться про одне й те саме, але в них використано різну термінологію і детальніше розглянуто різні аспекти життя. Тому доцільним є розгляд різних світоглядних систем у повноті й детальності картини цілісного світу, яка постає перед людиною в результаті освоєння нею нової світоглядної системи.

Яка із світоглядних систем краща? Мабуть, та, на основі якої можна детальніше й глибше прогнозувати розвиток тих чи інших процесів і використовувати прогностичну інформацію на практиці.

Знання видів інформаційної зброї і факту її застосування дає можливість на рівні держави захищати свій інформаційний простір.

МАТЕРІАЛЬНА ЗБРОЯ

1. Економічна зброя

Вона включає засоби економічної боротьби за дезорганізацію структури противника і наступне поглинання (світові гроші, кредитно-фінансова система з лхварським відсотком, економічна блокада). Історія показала, що цей вид зброї хоч і має великий вплив і досить тривалий, однак не призводить до остаточного поволення. З іншого боку, розвиток

а й засмічення території противника радіоактивними відходами в результаті інспіруваної аварії атомної техніки мирного призначення. Зброя геноциду — це різні хімічні препарати вибіркового враження, наприклад гербіциди, що їх застосовували американці під час війни у В'єтнамі.

Проти українського народу застосовують такі види геноциду, як: етнічний, алкогольний, наркотичний, інформаційно-економічний. Етнічний геноцид проявляється у вигляді безконтрольних міжетнічних шлюбів, що призводить до появи генетично ослабленого потомства, сексуальних збочень. Багато вчених Заходу займалися вивченням питань між-етнічних шлюбів і дійшли висновку, що в таких шлюбах у більшості дітей спостерігається значне зниження інтелектуальних можливостей порівняно з одним з батьків. Оскільки на Заході генетику визнавали, то вдалося з науковою позицією пояснити це явище: якщо частина знань людини зберігається на генетичному рівні, то діти, народжені у змішаному шлюбі, отримують середню суму батьківських знань, накопичених на цьому рівні. Є й інший негатив — наприклад, високий відсоток смертності тощо. Однак я не зупиняюся на цьому. Скажу лише, що в селекції запроваджуються найвищі вимоги до елітних виробників потомства. Зупинюся коротко на зброї етнічного геноциду, що її названо сексуальними збоченнями. Дослідження показали, що кількість гомосексуалів у різних народів сягає 2–4%. Найбільший відсоток їх у країнах Західної Європи, де нема приросту населення. Як стверджують соціологи і психологи, більшість гомосексуалів більш як 5% популяції того чи іншого народу, починаються незворотні процеси, які призводять до поступового зниження його популяції — до 3% щорічно. Усе це чудово розуміли в давнину, коли гомосексуалізм вважали найтяжчим злочином і за нього карали смертю. Пізніше в багатьох країнах, де намагалися будувати незалежне від світової закули суспільство, за гомосексуалізму пригнали до карної відповідальності. Так, у Німеччині в 1933–1945 роках гомосексуалістів чоловічої статі ув'язнювали

культурний відпочинок, вибір будь-яких умов праці, високі прибутки, або створення сім'ї і виховання дітей в нелегких умовах. І дуже часто люди обирають перший шлях. Тому за умови вмілого використання ЗМІ і створення відповідних соціальних умов у державі можна досягти вражаючих результатів зниження чисельності населення, руйнування цінності сім'ї як основи кожного суспільства. Ця форма геноциду — лише прояв відомого положення «демократичного суспільства» переважання прав людини над правами держави.

Інформаційний геноцид проявляється і в умові використанні ЗМІ. Впливаючи на психіку, можна псувати настрої і тим самим спричиняти погіршення стану здоров'я людини. Наукові розробки психологів доводять, що людина повинна отримувати 35% позитивних емоцій, 5% — негативних і 60% — нейтральних. Порушення цього співвідношення призводить до хвороби, а то й смерті індивіда. Проведений Книжковою палатою України ім. І. Федорова аналіз 20 українських газет показав, що вся газетна інформація розподіляється таким чином: нейтральна — 53%, негативна — 27%, збалансована — 13%, позитивна — 7%. Такий розподіл інформації викликає у нормальних людей негативні емоції, що руйнують психіку, спричиняють скорочення тривалості життя.

Матеріали про успіхи в українській політичній, економічній, соціальної, культурній, науковій сферах, про загальнолюдські цінності, захист прав людини, свободу особистості не часто з'являються на сторінках газет. Фахівцями досліджено, що це приблизно 7% усієї газетної інформації.

Маючи такі цифри, чи можна говорити про здорове суспільство?

3. Звичайна зброя фізичного враження

Це зброя, яку безпосередньо використовують під час війн. Виникає запитання: а як закулісним правителям вдається, використовуючи ідеологію духовного сіонізму, керувати такими глобальними процесами? Тривалий час я не міг знайти відповіді на це запитання. Тепер моя відповідь така: цінністіські організації в кожній країні

бік, затаврюють як антисеміти. З такою триступеневою тактикою в усіх країнах сіоністи досягають успіхів.

У Четвертій світовій війні світова закуліса приступає до вирішення другого етапу — заміни національних еліт інтернаціональними. На цьому етапі інтернаціоналісти банків і грошей породили інтернаціоналісти нових еліт. Проте еліти зі сфери матеріального виробництва, науки й освіти значною мірою національні. Вони фінансували й фінансують націоналістичні партії. Нині у багатьох країнах точиться боротьба між цими елітами. Тож найважливішим питанням в умовах сучасної війни є формування національної закулиси — національної еліти для управління Українською державою.

Ми завжди повинні пам'ятати: людство є соціальне життя, де Добро і Зло — його полюси. Суперечності між цими полюсами супроводжуються постійною боротьбою процесів, що становлять основу розвитку. Перемога Зла неможлива — паразити на Добрі, воно гине, якщо знищить свого носія. Тому перемога була суперечливішим формою нескінченності Всесвіту.

Микола СЕНЧЕНКО,
директор Книжкової палати України, доктор наук, професор

Примітки

1. Єврейська енциклопедія. Под общ. ред. редакцій д-ра Кацнельсона. Издание Общества для Научных Еврейских Изданий и Издательства Брокгауз-Ефрон. С.-Петербург. Т. 14. С. 330 — 333.
2. Там само, с. 347.
3. Еврейская энциклопедия. Под общ. ред. редакцій д-ра Кацнельсона. Издание Общества для Научных Еврейских Изданий и Издательства Брокгауз-Ефрон. С.-Петербург. Т. 3. С. 479 — 486.
4. Козенков Ю. Необъявленная война. М.: Фонд национальных перспектив. — 2004. — С. 13 — 14.
5. Там само, с. 12.
6. Козенков Ю. Необъявленная война. М.: Фонд национальных перспектив. — 2004. — С. 20.
7. Кузнецов Ю., Никольский В. Введение в теорию национальной безопасности. Алма-Ата: Изд-во «Верный». — 1999. — С. 8.

Своего часу лист на адресу Генерального прокурора Росії з вимогою розслідування діяльності єврейських екстремистських організацій набув широкого розголосу у всьому світі («Персонал Плюс» №5 (103)). Тих, хто підписав листа (а це понад 500 осіб, серед яких депутати Державної Думи Росії, відомі предстваники творчої

інтелігенції та прості громадяни), як і слід було очікувати, певні структури за звичкою завищували у «розпалюванні міжнародної ворожнечі». З усіма відповідними наслідками... Утім, перевірили все викладене у листі, правоохоронці не знайшли нічого, що суперечило б закону. Це видно з опублікованого нижче документа.

яма, євреїв над друми національностями. «Кицур Шулхан Арух» являється лише свого рода учебником истории иудаизма. Применяемым понятиям во время написания книги придавалось несколько иное значение, чем придаётся в настоящее время.

Принимая во внимание, что в ходе проверки в связи с изданием и распространением книги «Кицур Шулхан Арух» не установлен умысел на возбуждение в обществе национальной и религиозной вражды, унижение человеческого достоинства по

прокуратуру РФ об издании книги «Кицур Шулхан Арух». Так как взгляды на эту книгу у него с Назаровым совпадают, он согласился поставить свою фамилию под этим письмом. До того, как он дал согласие на размещение фамилии под текстом обращения, Назаров ему рассказал содержание письма. В письме обращается внимание Генеральной прокуратуры на беспрецедентное в истории России издание оскорбительной, на его взгляд, книги «Кицур Шулхан Арух». Соглашавшись на подписание этого письма, он не преследовал цель унижить достоинство, оскорбить евреев, не желал возбудить национальную рознь против еврейской нации. У него имеется убеждение, что книга «Кицур Шулхан Арух» унижает достоинство русской нации.

Назаров объяснил, что целью публикации обращения в средствах массовой информации было привлечь внимание к этому вопросу и дать оборонительные аргументы тем людям, которые еврейская сторона обвиняет в антисемитизме и разжигании национальной розни во многих городах России. Обращение относится только к тем еврейским организациям и гражданам, у которых мораль основана на расистских законах «Шулхан Арух». Существуют еврейские организации, отвергающие эту мораль, например, организация на сайте www.talkreason.org. Этих евреев, а также упомянутых в обращении Израэля Шамира и профессора Шаха, считает своими единомышленниками. То есть своим обращением они, вместе с названными еврейскими деятелями, обвинили в расизме не всех евреев, а только сторонников членовеконнавицистских законов Шулхан Арух. Назаров считает недопустимым насаждение морали «Шулхан Арух» в среде российских евреев. Данное обращение готовил он лично, берет полную ответственность за его содержание. Лица, которые указаны в конце обращения, лично дали ему полномочия разместить их фамилии и вести от их имени переговоры со всеми оппонентами (в том числе и правоохранительными органами) по этому вопросу.

Анализ материала проверки свидетельствует о том, что в действиях Назарова, Хатюшина и других, направивших обращение Генеральному прокурору РФ о запрете иудейских религиозных и еврейских общественных объединений, отсутствует объективная сторона преступления, предусмотренного ст. 282 УК

г. Москва
30 мая 2005 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ об отказе в возбуждении уголовного дела

Следователь Басманной межрайонной прокуратуры Москвы юрист 3 класса Ульянов А.С., рассмотрев материалы проверки по заявлению Назарова М.В. и др., а также Иклова Е.В. и др., зарегистрированные в книге учета сообщений о преступлениях № Гр-89,

УСТАНОВИЛ:

В Басманную межрайонную прокуратуру Москвы из прокуратуры Москвы поступили обращения Назарова М.В., Хатюшина В.В. и других по факту издания и распространения книги «Кицур Шулхан Арух», содержание которой, по мнению заявителей, направлено на разжигание в обществе национальной и религиозной вражды, унижение человеческого достоинства по признакам национальности и отношения к религии. Также в Басманную межрайонную прокуратуру из прокуратуры Москвы поступили обращения Иклова Е.В., Ламма Л.Л. и других в связи с обращениями Назарова М.В. и других к Генеральному прокурору РФ, которые, по мнению заявителей, содержат высказывания, направленные на возбуждение национальной вражды.

В ходе проведенной проверки установлено: книга «Кицур Шулхан Арух» издана в 1999 году Конгрессом еврейских религиозных организаций и объединений в России в московском издательстве «Астра» тиражом 2000 экз. В 2000 году «Кицур Шулхан Арух» переиздана в Ульяновске тиражом 3300 экз. Опрошенный в ходе проверки Назаров сообщил, что с 1970-х годов изучает «Еврейский вопрос» и пришел к выводу, что иудаизм является расистской религией, скрывающей свою истинную суть. Этого же мнения придерживается немало современных еврейских ученых и писателей, стремящихся очистить иудаизм от членовеконнавицистских компонентов. Назаров считает, что именно расистская суть иудаизма является первопричиной экстремизма, проявляющегося в русско-еврейском конфликте с обеих сторон. По по-

* Друкується мовою оригіналу

воду изданной в недавнее время книги «Кицур Шулхан Арух» он сообщил, что купил ее в книжном магазине на факультете журналистики МГУ и нашел в ней подтверждение сказанного. Цитаты из этой книги использовались как основа заявления в Генеральную прокуратуру. Так-

тив неевреев.

В ходе проверки директором Института развития дошкольного образования Российской Академии Образовательных наук, специалистом в области общей, социальной, медицинской и возрастной психологии, доктором психологических наук,

ОБОЮДНЫЙ ОТКАЗ, РАВНОСИЛЬНЫЙ НАШЕЙ ПОБЕДЕ

Так характеризует решение Генпрокуратуры составитель и адресант «Письма 5000» М. Назаров. Ниже приводится текст постановления, лично врученный Назарову в праздник Вознесения Господня, с его кратким комментарием

же Назаров сообщил, что еврейские лидеры попытались возразить, что эта книга — исторический памятник, однако в своем предисловии они книгу рекомендуют к изучению именно в настоящее время и указывают, что все ее законы действующие и в наши дни. Они признают, что еще более оскорбительные для других наций положения изучаются в еврейских школах. Также они пытаются возразить, что эти законы применимы только к идолопоклонникам, но даже в сокращенном варианте книги отмечается, что идолопоклонникам приписываются и те, кто поклоняется кресту — главному символу христианства. Назаров не удалось до сих пор прочесть в еврейских средствах массовой информации ни одного существенно опровержения примеров, приведенных в обращении. В виде опровержений публикуют только голосовые обвинения в экстремизме, фашизме, ксенофобии, но подлинными ни одним фактом.

При опросе Хатюшин В.В. объяснил, что выдержки из книги «Кицур Шулхан Арух» читал в разных переводах. По его мнению, «Еврейский вопрос» и пришел к выводу, что иудаизм является расистской религией, скрывающей свою истинную суть. Этого же мнения придерживается немало современных еврейских ученых и писателей, стремящихся очистить иудаизм от членовеконнавицистских компонентов. Назаров считает, что именно расистская суть иудаизма является первопричиной экстремизма, проявляющегося в русско-еврейском конфликте с обеих сторон. По по-

профессором, членом-корреспондентом РАО В. Слободниковым проведено исследование текста книги «Кицур Шулхан Арух».

В ходе исследования специалист пришел к выводу, что используемые в книге «Кицур Шулхан Арух» словесные средства выражают негативные установки в отношении любого — без конкретизации — иноплеменика (нееврея, гоя) и любого конкретного — без конкретизации — иноверца (неиудея, аума). Все иноверцы без исключения — идолопоклонники. Содержание главы «Идолопоклонство» — некоторые читатели интерпретируют, как относящееся к христианству и христианам. Однако прямых указаний на это в книге нет. В книге содержится информация, предписывающая максимальное отчуждение (самозащиту) еврея от любого нееврея (без конкретизации), от образа их жизни и вероисповедания. Например — «всякая насмешка запрещена, кроме насмешки над идолопоклонством, которая разрешена» (гл.167, п.13). «...Поскольку обмануть нееврея, назначив неправильную цену, разрешается» (гл.183, п.1) и др. В тексте книги «Кицур Шулхан Арух» использованы специальные языковые средства для целенаправленной передачи оскорбительных характеристик, отрицательных эмоциональных оценок, негативных установок и побуждений к действиям против какой-либо нации или отдельных лиц как ее представителей, поскольку книга «Кицур Шулхан Арух» — это свод законов, предписывающий еврею (иудею) определенные действия, отношение, поведение среди неевреев (неиудеев),

признакам национальной и религиозной принадлежности, публикация и распространение данной книги не образует состава преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 282 УК РФ.

Вступивших в Басманную межрайонную прокуратуру заявления Иклова Е.В. и Ламма Л.Л. и других сообщается о направлении в Генеральную прокуратуру РФ обращения, подписанного М. Назаровым и другими о запрете иудейских религиозных и еврейских общественных объединений на территории России, которое, по мнению заявителей, разжигает национальную и религиозную вражду.

Опрошенный в ходе проверки Л.Ламма сообщил, что 2 февраля 2005 года состоялась заседание коллегии общественной организации «Добролюбовский корпус», в котором принял участие Е.Ихлов, заявивший, что обращение ряда лиц о запрете еврейских организаций направлено на разжигание национальной и религиозной розни. Коллегия поддержала Иклова и обсудив его проект заявления приняла его. Впоследствии это заявление было направлено в Генеральную прокуратуру РФ.

Ихлов при опросе сообщил, что он обратился с заявлением на имя Генерального прокурора РФ об экстремистской деятельности группы лиц, которые организовали две публичные кампании вокруг поддержки текстов, напечатанных, по его мнению, на разжигание национальной и религиозной вражды и унижение по признаку принадлежности к этнической (еврейской) и религиозной (иудейской) группам, без различия направленного в иудаизме. Лично его данные обра-

щения оскорбили и унизили, так как он стал непосредственным свидетелем роста антисемитизма. Ему известно, что тезисы, аналогичные используемым в обращении, а именно — утверждение о статическом и членовеконнавицистском характере иудаизма как религии, утверждение, что иудаизм предусматривает ритуальные убийства, и перенесение негативных поступков отдельных представителей еврейского этноса и иудеев на всю общность Шулхан Арух. Соглашавшись на подписание этого письма, он не преследовал цель унижить достоинство, оскорбить евреев, не желал возбудить национальную рознь против еврейской нации. У него имеется убеждение, что книга «Кицур Шулхан Арух» унижает достоинство русской нации.

Директором Института развития дошкольного образования Российской Академии Образовательных наук, специалистом в области общей, социальной, медицинской и возрастной психологии, доктором психологических наук, профессором, членом-корреспондентом РАО В. Слободниковым проведено исследование текста обращения к Генеральному прокурору РФ и статьи «Еврейское счастье, русские слезы...».

В ходе исследования специалист пришел к выводу, что используемые в обращении к Генеральному прокурору РФ В.Устиновым группы лиц (М. Назаров и др.) не содержится информации, побуждающей к действиям против какой-либо нации, расы, религии или отдельных лиц как ее представителей. Данный текст является сугубо адресным, не предполагающим массового распространения; по существу — это цитаты из книги «Кицур Шулхан Арух» с соответствующими авторскими интерпретациями.

В статье «Еврейское счастье, русские слезы...», распространенной в интернете, фактически воспроизведен текст указанного выше обращения к Генеральному прокурору РФ, но с редакционной рубрикой. Названия отдельных рубрик могут быть восприняты читателями как «оскорбительные и негативные». В частности такие, как — «Мораль еврейского фашизма», «Провокаторы и членовеконнавицисты», «Иудейская агрессивность как форма сатанизма».

В ходе проверки был опрошен В.Хатюшин, который сообщил, что в конце 2004 года к нему обратился М. Назаров с предложением подписать письмо в Генеральную

РФ, так як текст об'єктивний, не містить інформації, побудованої к дійствам против какой-либо нации, расы, религии или отдельных лиц как ее представителя. Кроме того, в ходе проверки не установлен их прямой умысел на возбуждение ненависти, вражды, унижение достоинства группы лиц по признакам национальности, отношения к религии, то есть субъективная сторона преступления.

Принимая во внимание, что имеются достаточные данные, указывающие на отсутствие признаков преступления, предусмотренного ст. 282 УК РФ, и руководствуясь п. 2 части первой ст. 24, ст. 144, 145 и 148 УПК РФ,

ПОСТАНОВЛЕНИЕ:

1. Отказать в возбуждении уголовного дела по сообщению о совершении преступления, предусмотренного ст. 282 УК РФ в связи с отсутствием в действиях З.Когана состава преступления при издании книги «Кицур Шульхан Арух».

2. Отказать в возбуждении уголовного дела по сообщению о совершении преступления, предусмотренного ст. 282 УК РФ в связи с отсутствием в действиях М.Назарова и других признаков состава преступления при направлении обращения Генеральному прокурору РФ.

Следователь межрайонной прокуратуры А.С.УЛЬЯНОВ

***

Первый краткий комментарий М.Назарова в день получения Постановления прокуратуры.

Такой первый, промежуточный итог дела для нас равносильно победе, ибо на официальный запрет господствующего в мире расистского талмудизма мы не надеялись. Для нас было важно разоблачить его сущность, а его приверженцев как антизащитный, антигосударственный фактор, — и на этом пути теперь создан важный юридический прецедент: **прокуратура провела экспертизу и признала книгу «Кицур Шульхан Арух» оскорбительной для евреев, а в переданном в Генпрокуратуру тексте «Письма 5000» и в действиях лиц, его подписавших, не нашла признаков преступления (то есть пресловутого «антисемитизма», на чем настаивала еврейская сторона).** Мы благодарим сотрудников прокуратуры за проделанную работу, даже если и не согласны с формулировкой отозва.

Теперь каждый русский человек может с полным основанием называть нравственный кодекс иудаизма оскорби-

тельно-экстремистским, в оборонных целях распространять и публиковать цитаты, аргументы и факты из нашего «Обращения 5000» и при этом отвергать весь еврейский гевалт с обвинениями в «антисемитизме». (Напомним, что в мае и прокуратура в Санкт-Петербурге вторично не нашла оснований для возбуждения уголовного дела против «Руси Православной».)

Тот факт, что нам отказано в возбуждении уголовного дела против расистов от «шульхан аруха» по причине отсутствия у них «умысла на возбуждение национальной вражды», лишь переводит нашу акцию в следующую юридическую стадию: мы постараемся в следующем обращении доказать наличие этого умысла в качестве основы талмудического иудаизма и потребуем пересмотра всех «антисемитских» дел против русских патриотов как обороняющейся стороны. Предлагаем им самим уже сейчас подавать апелляции со ссылкой на данное Постановление прокуратуры. Число новых подписей под нашим следующим обращением будет вновь не менее 5000 (столько уже собрано), то есть можно будет говорить, что «Письмо 5000» на новом этапе превращается минимумом в «Письмо 10 000».

А может быть, осилит и цифру 50 000 для лучшей убедительности, что с русским народом надо считаться? Просим все патриотические организации отбросить скепсис, неконструктивную критику и включиться в это дело. Напоминаем адреса для отправки подписей: 117133 Москва а/я 20 и vnk04@yandex.ru.

Реакцию еврейской стороны на это Постановление прокуратуры нетрудно предвидеть: можно ожидать все то же «гевалт» — теперь уже про «особенности» прокуратуры антисемитам». Хотелось бы противопоставить этому должную реакцию русской стороны — тех СМИ и должностных лиц, которые теперь могут руководствоваться в своих действиях данным экспертным документом прокуратуры и расширять границы свободы в данном вопросе и в защите национальных интересов государственного образования русского народа.

27 мая/9 июня 2005 г., Вознесение Господне

Примітка

Розбіжності у назвах документів пояснюються тим, що російські правоохоронці попросили авторів листа уточнити певні моменти їхнього звернення згідно з нормами правового поля держави. Це було оперативно виконано. Понад те, коли Генпрокуратура, нарешті прийняла лист до розгляду, під ним стояло вже П'ЯТЯ ТИСЯЧ

Резонанс

ЛЮДИ, БУДЬТЕ ПИЛЬНІ!

... На темі Голокосту хотів би спитати окремо. Це величезна трагедія євреїв і всього людства. Нині про цю вселенську біду пишуть, говорять, навіть кричать дуже й дуже багато. У Берліні відкрито цілий меморіал. Як цього року шанували пам'ять жертв Освенциму — відомо всім. У США теж історію Голокосту вивчають у всіх середніх школах. Чув, що й у нас ширше така ідея, подекуди (у Донбасі, наприклад) навіть втілюється в життя.

«А НАШ ГОЛОКОСТ? Чому його історію не вивчають у школах діти України? Чому його досі не визнала

геноцидом шановна ООН? І чому будь-які спроби пролити світло на правду на складні, часом трагічні взаємини українців і євреїв викликають таку шалену лють і фанатичний опір тих, чия діяльність і була предметом розгляду на конференції? Це запитання не до вас, шановні читачі, — це запитання до влади, Набіто нової влади, справді української, як вона сама себе задекларувала... «Люди, будьте пильні!» Ці слова героя-антифашиста Юліуса Фучика посвячас зринули в пам'ять!...

На моєму столі текст заяви, що має

назву: «Прининити злочинні дії організованого єврейства». Йдеться про Україну. Адресовано ж документ Президентів В.Ющенку, голові Верховної Ради В.Литвину та голові Верховного Суду В.Маларенку. Підписали заяву знані й шановані в Україні люди — народні депутати, громадські й політичні діячі, науковці. А ось про що йдеться: «У сучасній Україні жодна національна меншина, навіть найбільша російська, не має такої величезної кількості етнічних (тобто расово-націоналістичних) організацій, як єврейська: 500

національних і релігійних єврейських організацій, 236 єврейських громад, більш як 60 культурних споруд, понад 40 періодичних видань (разом з п'ятьма телевізійними програмами). Крім того, за повідомленнями багатьох ЗМІ, загальноукраїнські телеканали належать також євреям... Додайте сюди сотні газет, журналів, радіохвиль, які також належать єврейським олігархам, і стане зрозуміло, що майже весь інформаційний простір незалежної держави Україна окуповано організованою чужинською групою. Те саме відбувається у фі-

нансово-банківській системі, великому бізнесі та соціально-культурній сфері, де, за висловом М.Томенка, «сплівають не українські артисти, а табачники і кобзони»... Таким чином, в Україні ми маємо справу з організованим єврейством, яке, використовуючи релігійно-етнічні організації, створило злочинну систему для власного казкового збагачення за рахунок цілеспрямованого зубожиння українського населення, що призводить до знищення титульної, державотворчої нації, тобто чергового українського геноциду («Персонал», № 5, 2005 р.).

Прощу вважати підпис автора цих нотаток ще одним підписом під цєю заявою.

Сергій СКОРОБАГАТЬКО,
«Сільські вісті»,
7 червня 2005

Погляд

РОСІЙСЬКИЙ «ЛИСТ 500» І УКРАЇНСЬКЕ «ЗВЕРНЕННЯ 100» — ЩО НАСПРАВДІ ЇХ ОБ'ЄДНУЄ?

Хронологічна довідка: наприкінці грудня минулого року кілька сот політиків, науковців і діячів культури Росії (серед них 20 депутатів Держдуми) звернулися до Генпрокуратури із закликом зупинити діяльність низки сіоністських організацій в Росії, зокрема тих, що сповідують людинонезалежницьку мораль, відомо як «Кодекс єврейської поведінки» — «Кицур Шульхан Арух».

Російські правоохоронці попросили авторів листа уточнити певні моменти їхнього звернення згідно з нормами правового поля держави. Це було оперативно виконано. Понад те, коли Генпрокуратура нарешті прийняла лист до розгляду, під ним стояло вже П'ЯТЯ ТИСЯЧ підписів. До представників політичної, наукової та культурної еліти синій й доньки російської православної церкви.

Звичайно, звернення ста представників української патріотичної еліти, оприлюднене у квітні цього року на сторінках тижневика «Персонал Плюс» та на нашому сайті, — самостійний документ, незалежний і організаційно не пов'язаний з російським «Листом 500». Уже хоча б тому, що російські патріоти звернулися тільки до Генпрокуратури, а українські — до керівників усіх гілок влади. На маргінесі зазначимо: між українськими та російськими авторами існують певні глибокі принципові розбіжності у цілій низці питань. Однак не в тому, що стосується загрози християнській цивілізації з боку сучасного юдо-нацизму. Якщо говорити про спорідненість, то вона ґрунтується на глибокій тривозі за подальшу долю народів

Росії та України, за сам факт незалежності обох держав. Ми отримали у своє розпорядження брошуру однієї з ініціаторів російського «Листа 500» — відомого письменника і політолога Михайла Назарова «Життя без страху іудейської». Нагадаємо, що за назву варто цитувати з Євангелія.

Наразі — кілька знаменитих «збігів» і діяльності юдо-нацистського лобі Росії та України, віднайдені нами у роботі Михайла Назарова:

— 2002 року після відомих (і досі не розслідуваних) терористичних актів у Росії було прийнято антидемократичний «Закон про протидію екстремізму». На превелике здивування патріотичної громадськості, його першими жертвами стали не так звані «спільники» чеченських терористів, а патріотичні видання, які викривали діяльність юдо-нацистських структур у Росії. Було проведено арешти видавців, конфісковано картотеки переддруків, людей викликали до прокуратури на предмет визнання їхньої... терористичної діяльності.

— Наприкінці 2003 року в Україні відбувся провокаційний судовий процес проти газети «Сільські вісті» та професора МАУП Василя Яременка. Водночас одіозний юдо-нацистський хуляр, тодішній голова Держкомнацу терміново розробив і подав до Верховної Ради цілу низку поправок до Кримінального кодексу України, згідно з якими будь-яка критика сіонізму, діяльності єврейських організацій в Україні і навіть вчинків і заяв конкретних євреїв розцінювалася як тяжкий кримінальний злочин — один з різно-

видів тероризму. Паралельно ЗМІ, що належали (і зараз належать) українським олігархам-євреям, здійснили шалену кампанію тиску на інші патріотичні видання — періодичні на тижневик «Персонал Плюс» і журнал «Персонал». Куманюди з українських судів і прокуратури негайно порушили цілу низку справ.

— З 2002 року спецслужби Росії склали «чорні списки екстремістів». Цей факт недавно визнав високопоставлений чиновник російського МВС на зустрічі з керівництвом єврейської Федерації єврейських громад Росії. Понад те, він закликав хасидів ФСБ у «забезпеченні потоків оперативної інформації з регіонів, особливо щодо публікацій у місцевій і регіональній пресі».

— За визнанням одного з лідерів організованого єврейства в Україні Юсіпа Зісельса, юдо-нацистської структури укладають такі списки в нашій державі теж з 2002 року. Зокрема очолювана Зісельсом структура «ВААД» ось уже п'ятий рік поспіль здійснює моніторинг публікацій і центральної, регіональних і місцевих ЗМІ на предмет виявлення «фактів антисемітизму».

— 2003 року одна з провідних ізраїльських спецслужб «Моссад» взялася за вирішення питання «безпеки єврейських громад діаспори по-при можливі звинувачення за втручання у внутрішні справи іноземних держав». Російська влада зробила вигляд, що втручання немає. Так само прореагувала і в Києві.

— У розпал Помаранчевої революції — 29 жовтня 2004 року — секретар Ради безпеки Росії Іванов прийняв головного хасидського рабина Лазара. Іванову добре відомо, що саме хасидська громада найтісніше співпрацює з «Моссадом» і фактично його закордонною філією. Про що ж говорили російський чекіст з ізраїльським резидентом? Іванов високо оцінив (цитуюмо) «діяльність єврейської громади Росії і особисто головного рабина Б.Лазара у вирішенні питань протидії терору». Рабин зі свого боку запропонував легалізувати дії «Моссаду» в Росії під прикриттям хасидських громад. Пропозицію вдячно прийняли.

— Десять у той самий час хасидська громада України, яка перебуває під патронатом одіозного Вадима Рабиновича, різко змінила свою політичну

орієнтацію і кинулася на Майдан роздавати мацу та гарячий курчий супчик. Про що шлося — про щирий акт благодійності до товчків, все ж таки, про збирання «оперативної інформації» для ізраїльських і російських спецслужб?

І останній факт, який заслуговує особливої уваги: 15 грудня 2004 року в Москві коштом США та Євросоюзу було організовано Міжнародну конференцію «Антисемітизм у Росії». Редактори сайту вважають необхідним виділити таку цитату з основного доповіді такого собі «релігієзнавця» Юрія Табака: «Російській православної церкві доведеться зі значною частинною Святого Письма — саме з цієї частинною, яка становить його основу». Про що йдеться? Про відому православної церкви від... визнання Ісуса Христа Сином Божим і Месією. Чого раптом? Та того, бачте, що іудейська релігія зареферувала знання «богобраного народоду» відповідно Месії виключно за євреями.

Присутні на конференції високі офіційні представники Московського патріархату зробили вигляд, що не почули цього відвертого блюзнірства. www.mignews.org.ua

Фотофакт і коментар

«Якщо якийсь християнин принесе елей у капище язичницьке або у синицю іудейську, в їхні свята, або запалить свічку: хай буде він відлучений від спілкування Церковного» (Апостол святих Аполлоторів, правило 71).

Продовження теми

«Персонал Плюс» свого часу вже писав про корупцію у вищих навчальних закладах. І навіть подав своєрідний «антирейтинг» ВНЗ. Власне, говорити про причини корупції (яка включає в себе не лише банальний «конвертик», а й різноманітні послуги, подарунки чи просто «блат») вже не цікаво — їх можна назвати десятки. Цікавіший такий собі «антирейтинг» ВНЗ, де «беруть і оком не моргнуть». З 2000 року в Україні було започатковано проект з рейтингу ВНЗ III та IV рівнів акредитації «Софія Київська», ініціаторами якого стали Міжнародна Кадрова Академія, Академія наук вищої школи України, Інститут вищої освіти Академії педагогічних наук України, Конфедерація недержавних вищих закладів освіти України, Український інститут соціальних досліджень. Окрім студентів, соціологи опитали й експертів, серед яких керівники вищих навчальних закладів та їхніх підрозділів, викладачі, керівники регіональних управлінь освіти та ін.

Отже, і студентам, і експертам задали таке питання: «Чи можете назвати ВНЗ, де, за наявності у вас інформації, найбільш поширена корупція та хабарництво?» І хоча відповіді часом були різніми, все ж можна визначити 15 «лідерів».

1. Київський національний університет імені Тараса Шевченка.
2. Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого (Харків).
3. Таврійський національний університет імені В.І.Вернадського.

4. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут».

5. Київський національний економічний університет.

6. Одеська національна юридична академія.

ЗНАННЯ ЗНАННЯМИ, А ХАБАРИ НІХТО НЕ СКАСОВУВАВ

7. Університет внутрішніх справ (Харків).

8. Національний медичний університет імені О.Богомольця.

9. Донецький державний медичний університет імені Горького.

10. Одеський державний медичний університет.

11. Кримський державний медичний університет імені С.Георгієвського (Сімферополь).

12. Донецький національний університет.

13. Тернопільська академія народного господарства.

14. Київський національний університет культури та мистецтв.

15. Харківський державний медичний університет.

Утім, треба зазначити: «рейтинг» не можна розцінювати як реальне відображення поширення корупції у цих ВНЗ. Оскільки на опитуваних не в останню чергу вплинула відомість цих закладів освіти. Тож отримані дані можна сприймати як зворотний бік популярності

тих вищих закладів освіти, оскільки саме в таких ВНЗ найвищі конкурси та до них найбільше прикуто увагу громадськості. Тим часом у розданих анкетах були запитання (іх не враховували під час розрахунку рейтингу), за допо-

мою яких можна визначити ставлення громадської думки до явища корупції. Зокрема 19% з опитаних (10% — відмовилися відповісти) підтвердили, що стали студентами за допомогою різноманітних подарунків, надання послуг, знайомств з «потрібними людьми». Наразі 52% зазначили, що таким шляхом студентами стали

їхні друзі та знайомі (відмовилися відповідати 11%). Ще 31% з'явився, що таким методом вони склали залки. Практично така сама кількість отримувала позитивну оцінку на іспитах. (Ще один цікавий момент — опиту-

вана молодь, незважаючи на анонімність, таки боялася зізнатися. Приміром, на питання про друзів цифри були зовсім іншими.)

Тим часом молодь, спираючись або на свій досвід, або на досвід знайомих, на відміну від експертів, більше вірить теорії «не підмастиш — не поїдеш». Приміром, 19% вважає, що

зараз без хабарів неможливо вступити до ВНЗ (серед експертів у це вірить лише 6%). 29% молоді вважає, що корупція поширена у більш як половині вищих навчальних закладів. Своєю чергою, 22% експертів вважають це по-

одинокими випадками. Тепер щодо «прейскранта вдячності». Тут і експерти, і молодь назвали приблизні розділки. Так, вступ до ВНЗ коштуватиме від 3 до 5 тисяч гривень (зрозуміло, подекуди ця сума на рівень вища. І не в гривнях). Залік же обійдеться від 50 до 150 гривень, позитивна екзаменаційна оцінка — від 100 до 300 гривень.

Що ж до методів запобігання такому явищу, то якщо фахівці вважають за першочергове необхідність запровадження анонімної системи тестування при вступі до ВНЗ і під час складання заліків та іспитів, то молодь (з властивим їй максималізмом) вважає за першочергове сприяти підвищенню морально-етичних норм поведінки викладачів і учнів. Другим за значущістю шляхом боротьби з корупцією молодь обрала ініціювання судових розслідувань у ВНЗ з притягненням до відповідальності корупціонерів (в експертів такий метод на четвертому місці). Фахівці вважають,

що необхідно сприяти формуванню морально-етичних норм і принципів у студентів та учнів (і відводять цьому третє місце). І молодь, і експерти не вірять, що вдасться побороити корупцію через підвищення оплати праці викладачам і працівникам ВНЗ (відповідно п'яте і шосте місце). Як і в те, що в жодному разі цій боротьбі не посприятиме запровадження загального платного навчання у ВНЗ.

Звісно, справа тут не тільки в нечистих на руку викладачах. Приміром, існує усталена думка, що свою частку від хабарів забирає керівництво ВНЗ. Утім, довести це дуже складно. Понад те, у мілліейських зведеннях фігурують лише викладачі середньої ланки, аж ніяк не топ-менеджери навчальних закладів. Наразі хоч би що там казали, але не в останню чергу тут діють психологічні чинники. Студенти вважають, що можна «домовитися». Викладачі — «якщо не знає, хай платить». Утім, цікавий ще один момент — у недержавних ВНЗ корупції практично немає (ну, звісно, не без винятків). Ректори державних вищих навчальних закладів можуть кризь пальці дивитися на «витівки» своїх підлеглих (оскільки все одно це не особливо вплине на авторитет закладу, репутація якого формувалася десятиліттями, а то й століттями), а власники недержавних ВНЗ цей авторитет лише здобувають. І тому кожний такий випадок, який стає відомим громадськості, відчутно б'є по престижу. Тож тут пильно відстежують будь-які протизаконні дії. У результаті ж вииграють усі.

Богдан ДОВНИЧ

Вища освіта — не на папері

(Продовження. Початок див. у попередньому числі газети)

Загальні пропозиції щодо другої проблеми. Вважається, що основою Болонського процесу є перехід на кредитно-модульну (кредитно-трансферну) систему планування навчального процесу та оцінювання знань студентів, щоб вийти на однакові критерії оцінювання якості фахівця.

Аналізуючи публікації, доходимо висновку, що це питання забюрократизоване і працює більше на паперову показуху, ніж на досягнення позитивних результатів. Однак це не означає, що її потрібно повністю відкидати.

У нашому розумінні модульна система повинна бути засобом концентрації навчального матеріалу за можливості його корегування залежно від значущості нової наукової інформації, впливу її на розвиток економічних і соціальних процесів у суспільстві або конкретній галузі.

Якщо ми погоджуємося на таке розуміння, то під час переходу на модульну систему потрібно передусім чітко сформулювати кінцеву мету цієї важливої роботи, яка дала б можливість сформувати блоки дисциплін, необхідних для підготовки фахівця певного ступеня вищої освіти конкретної галузі господарства чи конкретної га-

лузі знань. До того ж у меті мають бути кінцеві конкретні орієнтири в таких напрямках:

1. Забезпечення знань і умінь з «Предмета галузі знань» чи «Предмета галузі господарства».
2. Забезпечення знань з основ фундамен-

кожного нормального громадянина України, володіти українською чи російською, за кілька місяців може її опанувати. Ті, хто вимагає другої державної мови, є завуальованими під російськими чи українськими прізвищами ворогами — і України, і Росії.

рівень кваліфікації педагога, його можливість застосувати знання у вирішенні конкретних завдань. Оцінювання знань ускладнюється тим, що правильність і наближення до ідеалу будь-якого рішення залежить від врахування великої кількості чин-

Фейман дивиться на цих людей і каже: «Залишати, і ти, і ти — всього 25». Їм він пообіцяв платити за прослуховування наступних лекцій по чотири долари. Через деякий час він назвав десяток обраних. І в результаті здесяти тих, кого він біля себе

лановитий, щоб спроектувати просту річ». Отже, база система повинна бути простою і відображати об'єктивний стан речей.

Ми вважаємо, під час розроблення системи оцінювання знань потрібно скористатися теорією сенсорного аналізу. До речі, багато вчених, які займалися розробкою сенсорних методів оцінювання якості товарів (знання, факс — це також товар), дійшли висновку, що найзручнішою і найбільш об'єктивною є п'ятибальна система, об'єктивність якої підсилюється створенням якісної специфікації (в нашому випадку — створенням переліку подробиць, на які треба звернути увагу під час оцінювання знань з конкретного предмета або модуля).

Однак основним мірилом оцінювання якості отриманих знань і умінь має стати сам студент і працює давеча, а не Міністерство освіти і науки України. Міністерство повинно слідувати за дотриманням стандартів кваліфікаційного рівня викладацького складу, стандартів матеріального і методичного забезпечення навчального процесу, щоб навчальні заклади не мали можливості фальсифікувати фаху.

(Закінчення буде)

Юрій ЖУК, заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор кафедри товарознавства та експертизи товарів Полтавського університету споживчої кооперації України

ДО НОВИХ СТАНДАРТІВ НА ОСНОВІ ПОЗИТИВНОГО УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ

Пропозиції до реформування вищої школи

Ворожнеча між українцем і росіянином — ім на руку гроші).

Важливо, щоб затвердження навчальних планів відбувалося галузевими методкомісіями при МОНУ у складі провідних спеціалістів ВНЗ і галузей економіки, що займаються питаннями конкурентоспроможності товарів.

Оцінювання знань студента належить до евристичних методів оцінки товару (фаху).

Евристична оцінка якості знань — надзвичайно складний процес, бо на її результат впливає надзвичайно багато чинників — і з боку студента, і з боку викладача, і передусім —

ників, зокрема, в непередбачуваних, які можуть впливати на конкретний результат.

Підтвердженням може слугувати історія, озвучена держсекретарем Олександром Зінченком: «У видатного американського фізика Річарда Феймана сталася біда — в авіакатастрофі загинули всі його учні, вся наукова школа. Було це в 1950-х роках. Науковець пішов у відпустку район Нью-Йорка, звернувся до юнаків і сказав: «Я платитиму вам по долару шодня, якщо ви від сьогодні приходитимете до мене й слухатимете мої лекції». Погодилася велика група. Минув тиждень.

залишив, виійшло четверо нобелівських лауреатів і ще дві людини, які досягли інших видатних результатів у галузі фізики. Суть у питанні: як Фейман домігся такої високої віддачі? Фізик відповів: «Я дивився їм у вічі».

Це означає, що результат навчання, його якість, залежать від бажання тих, які вчать, і тих, які вчать. Тут потрібно створити додаткові чинники для стимулювання процесу.

Під час розроблення системи оцінювання якості знань і умінь студента треба не забувати американське прислів'я: «Цей інженер не настільки та-

Журналістське розслідування

Що передувало звільненню глави СБУ Леоніда Деркача. Українські розвідники у пошуку зв'язків Семена Могилевича на території України

Замість епіграфа
«Деркач: А вот этот Горшков... это его псевдоним. От этого Ельцова, это его псевдоним.
Кучма: Ну ладно. Ты с ним в состоянии справиться?»
Деркач: В состоянии.
Кучма: Это на тебя там, бля...?
Деркач: I на меня, на всех он там. Вот это его цитата... вот это.
Кучма: ... мало... фонд?
Деркач: Он на всех там (пашет?).
Кучма: То есть это оригинал был у него там, да?
Невідомий: Нет, это мы ...с это... выкинули с интернета.
Кучма: С интернета, или?
Деркач: С интернета ...
Кучма: Оно его, да?
Деркач: Это... это, это им писано!
Кучма: Хорошо!

01:38:00
Деркач: Это им писано. Так мне его?
Кучма: (...)
Деркач: У него много очень, если все брать с интернета, там очень много ...
Кучма: Гм?

01:38:30
Деркач: У него очень много в интернете всяких гадостей. То что он там говорит и потом раздаёт.
Кучма: Ну, так слушай, наведице с ним порядок.
Деркач: Наведем.
Кучма: Гм?
Деркач: Наведем!
Кучма: Ты только не забывай.
Деркач: Нет, я же сказал — пару неделек и это закончим.»

Із фонотеки Миколи Мельниченка, розшифровка Олексія Степури

І тогда воздаст каждому по делам его
Свангерліс від Матвія, розділ 16, вірш 27

Відставка голови СБУ Леоніда Деркача, яка відбулася за сприяння президента Кучми, стала несподіванкою. Наважимося передбачити — передує для опозиції, яка до того часу не один місяць безрезультатно вимагала від гарицана Конституції цього ритуального кроку. У принципі багато хто схилився до думки, що Кучма повинен пожертвувати парію силових «тузів» з президентської колоди. Однак найхитрішою була позиція Генпрокурора Потебенька. А вишло зовсім навпаки: першим «пішов» глава СБУ в компанії з начальником охорони найвищих посадових осіб держави (з останнім все зрозуміло), а невдовзі — й невразливий Юрій Кравченко.

І все ж: чому Деркача здали першим? З самого початку касетного скандалу Кучма ревню оберігав Деркача, «пробачив» йому прослуховування президентського кабінету, та ще й у виконанні офіцера СБУ. Не звільнивши його під улолюкання опозиції, президент, безсумнівно, зміг би зберегти Деркача і двома місяцями пізніше. Однак не зберіг... Багато хто сприйняв це рішення за особливість кадрової політики Леоніда Кучми, де важко відшукати логіку. Ми змогли б приєднатися

до цієї думки, аби до «УК» не потрапила цікава інформація про главу СБУ Леоніда Деркача та його сина Андрія. Однак спершу згадаємо деякі зустрічі, заяви та законодавчі кроки, які передували звільненню Деркача-старшого, а також те, що сталося після цієї радісної події.

Стежте за датами: 4 лютого Леонід Кучма зустрівся з трьома генералами — Іваном Біласом, Віленом Мартиросяном та Олександром Ски-

ви Комітеті Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Бориса Андрєєвського. «За таких обставин прийняти Закон «Про розвідвальні органи» не є доцільним і об'єктивно необхідним».

Мало хто спромігся зв'язати в єдине ціле наведені вище події. Інформація, яку ми збираємося викласти в трилогії про життя Деркачів, допоможе відкрити зв'язок між ними.

ЗЛОЧИННИ УГРУПОВАННЯ ТА ЇХНІ ЛІДЕРИ

Постраждалою виступає компанія «Деркач і син».
Українські корені голови весесоловної мафії
28 лютого 1999 року і 21 жовтня 1999 року Головне управління розвідки МО України отримало листи за підписом начальника МО України кримінальної розвідки Головного управління боротьби з організованою злочинністю МВС полковника В.Куря і заступника начальника ГУБОЗ МВС полковника В.Лозко. У листі Куря було сказано: «...Для розслідування кримінальної справи №... є важливим отримання об'єктивної і всебічної інформації стосовно: Пресмана Олександра Семеновича, Могилевича Семена Юдковича, Убірі Вахтана Шаловича, Рабиновича Вадима Зіновьевича, Константиновського Олександра Леонидовича, Константиновського В'ячеслава Леонидовича.

За наявності у вашою главу цієї інформації щиро прошу надати можливість для її вивчення і використання в розслідуванні кримінальної справи...»

Українські корені голови весесоловної мафії

У листі ж Лозко повідомлялося про Семена Могилевича, який «є керівником транснаціональної злочинної організації, що бере участь у міжнародній мережі торгівлі зброєю, незаконним продажу наркотиком, контролює проституцію в країнах Центральної Європи, через підконтрольні підприємстві структури і фінансові організації відмаває злочинні кошти...» Лозко звернувся до військових розвідників з проханням «доручити відповідному підрозділу ГУР МО України встановити хід розслідування діяльності Могилевича та його організації, яке проводилося компетентними органами США, Великої Британії, Угорщини...»

У відповідь на такі звернення колеги підрозділи ГУР МО України, які займалися пошуком інформації, отримали від держави в Державному департа-

менті США копії деяких документів, які... українські правоохоронні органи передали ФБР. Таким чином, оперативну інформацію з України було отримано оперативним шляхом і США для оперативних потреб українських же спецслужб. І стосується вона діяльності міжнародної організованої злочинності в Україні.

Зокрема, у ході такої закрученої комбінації розвідки Мініборони отримала для розвідки УБОЗ МВС листа від 24 листопада 1997 року, підписаного першим заступником начальника Управління боротьби з корупцією і організованістю СБУ

Штати Америки, Велику Британію, Францію, Словаччину, Ізраїль і Україну...»

«Центр фінансових операцій організації Могилевича — зареєстрована на Нормандських островах (Велика Британія) компанія Arigon Ltd., яка у великих обсягах продає нафту Державній адміністрації залізничного транспорту України (Укрзалізниця)... Організація С.Могилевича пов'язана зі злочинним угрупованням В'ячеслава Іванькова (засуджений у США 1996 року за здринцтво) і з Солнцевським організованим злочинним угрупованням (Москва, Росія)...»

«Семен Юдкович Мо-

гілевич, він же Сева, — колишній громадянин України. Не раз його заарештовували за шахрайство та нелегальну спекуляцію валютою в Україні і визнавали винним. Нині — громадянин Ізраїлю з ізраїльським паспортом, виданим на ім'я Семена Могилевича. Паспорт отримав 1992 року. Для здійснення своїх операцій Arigon Ltd. залучає низку банків. Встановлено три банки — у Стокгольмі, Нью-Йорку і Женеві. Фірма Arigon Ltd. підтримує тісні зв'язки з фірмами в Нью-Йорку, Києві і Великій Британії».

За даними американської преси, Могилевич пов'язаний з Левом Чорним, Анатолієм Биковим, Борисом Березовським, дружиною віце-президента «Менателю» Костантина Кагаловського Наталією Гурфинкель-Кагаловською (одна з головних підозрюваних у відмиванні коштів через нью-йоркський банк, у якому вона є віце-президентом). А 28 вересня 1998 року Могилевич зустрівся у Будапешті з російським «екстремалом» від політики Володимиром Жириновським.

Ось що писала 27.08.99 американська газета «Слово»: «В американських і ізраїльських спецслужбах Могилевич застівся, коли він з двома співниками з Москви за 20 млн доларів продав Ірану ракети класу «земля-повітря» і 12 бетеєрів. Його більш ранні зв'язки — 70-х років — стосуються лобберського злочинного угруповання. Зате спецслужби чітко висліджували «їхні» накопичення капіталу. Коли у середині 80-х тисячі євреїв рушили з тодішнього СРСР до Ізраїлю і США, Семен купував у них все, обійняти з часом щедро заплатити. Емігрантам, які поспішали виїхати з країни, давав копійки. Сам же мовілі, коштовності, золото, антикваріат тощо відідав для себе продавав, а гроші за реалізацію присвоював. Однак не пропивав, а збирав для справи».

Семен Могилевич в інтерв'ю «Московському комсомольцю» 31.08.99: «Я переїхав до Угорщини 1990 року. А 1991-го, коли ринула система, виник колосальний дефіцит усього імпортного. Простий приклад

Того часу в Угорщині був завод, який випускав якусь солянку воду з префіксом «кола». Це був смердючий заводик, який ледь-ледь зводив кінці з кінцями. Я купив машину цієї води за смішну ціною — 30 центів за півтора літра — і відправив для перевірки до Росії. Другі по телефону мені казали, що там продається цю заводку. Машина це не доїкала, а її вже двічі було перепродано дорогою в Україну. У Москві товар уже продавали по долару 65 центів. Від однієї машини отримували в середньому 12 тисяч доларів. Таких машин було відправлено дуже багато. Через два місяці на цьому заводі стояла черга і будували нові корпуси...»

Американська газета «Слово», 27.08.99:

«У другій половині 80-х СеМ на гроші обдурених євреїв організував експорт-імпорту компанію «Арбат Інтернешнл», де його партнером по бізнесу став В'ячеслав Іваньков. Своєю фірмою вони зареєстрували в «податковому раю» (за оперативною інформацією, це Нормандські острови). У 90-х Могилевич емігрував до Ізраїлю, після чого почався «угорський» період його діяльності і розстановка сил криміналістичним співтовариством Могилевич і Ко. За порадою свого шефа, його найближчий помічник Моня Ельсон представляв інтереси цієї імперії в Італії (відмивання капіталів), а Іванькову було доручено контроль над світою СеМ в США і фінансові питання».

За даними британської преси, стартовий капітал Семен Могилевич, окрім купівлі майна єврейських емігрантів, зібрав на продаж зброї в Іран, Ірак та Сербію.

Із інтерв'ю Семена Могилевича «Московському комсомольцю», 31.08.99: «... 1973 року, 26 років тому, мене ув'язнили. Я купив золоті монети своєї дідачини на медальйон. Того часу я товаришував з сином першого секретаря ЦК компартії України Валерієм Шербицьким. У нас була дуже тісна дружба, однак його батько за допомогою всіх можливих спецслужб оберігав сина від такого спілкування. Знайшовся привід, і мене швидко посадили. Я отримав три роки за порушення валютних операцій. Через відрок по звільненні, 1977 року, я допоміг купити другу, який назазвичай вижджав до Ізраїлю, дві з половиною тисячі доларів. Другий випадок з валютою мій обійти мені дуже дорого. Для мене краще було сказати, що я не допомагав йому купувати валюту, а хотів просто обдурити. У результаті я отримав чотири роки за шахрайство, а не всім рокам за валютні операції. Отже, мене за судували двічі. Однак це було 22 роки тому. З висоти 53 років я бачу, що це просто були помилки молодості».

— Саме з цього періоду починається ваш зв'язок зі злочинним світом, зокрема з В'ячеславом Іваньковим — Япончиком... — І не лише з ним. Хлопець я в принципі достатньо комунікабельний, товаришував з багатьма. Однак з В'ячеславом Кириловичем Іваньковим я не те щоб не знайомий — я навіть ні разу не бачився з ним.

(Продовження буде)
Олег ЕЛЬЦОВ, www.crip.com.ua

✓ Прем'єри

НОВЕ АМПЛУА ОЛЕГА СКРИПКИ

За традицією Національний театр ім. Івана Франка закінчує сезон прем'єрою. Цього разу на глядача чекає класична п'єса Івана Котляревського «Наталка Полтавка». На перші три прем'єрні вистави квитки розпродали миттєво. Причини аншлагу зрозумілі: адже у виставі грає, співає, аккомпанюючи сам собі... лідер гурту «ВВ» Олег Скрипка

Ідея запросити у нову виставу кумира молоді викликала ще кілька років тому. Щоправда, тоді планували здійснити цю постановку в Москві в Українському культурному центрі. До участі у виставі хотіли запросити, крім українських, ще й провідних російських акторів, як то кажуть, з українським корінням. Щодо п'єси, то тут не було жодних сумнівів — тільки «Наталка Полтавка»! Адже класичний твір Івана Котляревського доповнює прекрасна музика Миколи Лисенки. У Москві проект здійснити не вдалося. Однак від цієї ідеї не відступилися. І вирішили втілити її на сцені Національного театру ім. І. Франка.

Режисер Олександр Ануров, якого запросили з Москви для роботи над виставою (до цього він поставив на сцені Національного академічного театру

ім. І. Франка «Буквар миру» за Григорієм Сковородою), з вибором щодо рок-зірки одразу погодився. «Олег Скрипка, — вважає він, — це людина, яка з великою повагою і трепетом ставиться до української культури. Своєю творчістю він повертає людям любов до всього українського. Це мужній вчинок».

Деякі побоювання, що рок-зірка і сувора дисципліна академічного театру — речі несумісні, на щастя, не справдилися. Після двох записань на репетиції режисер суворо попередив: «Або — або». Скрипка вибачився і більше не запинявся. У спілкуванні з акторами більше мовчав, слухав і вчився, а тому викликав до себе повагу. «Акторське братство одразу прийняло новачка у свої ряди, — розповідає режисер. — А це багато про що свідчить. Адже актори не всіх при-

мають». Однак роль Петра, у якій всі хотіли бачити Скрипку, співак переріс. У виставі грає молодь, тому на тлі двадцятирічних акторів Петро-Скрипка виглядав би дядьком. Отже, зупинилися на ролі Вибороного. Петра по черзі гратимуть наймолодші актори театру Павло Пискун і Дмитро Чернов. Роль Наталки виконуватимуть Тетяна Міхіна та Наталія Ярошенко.

«Ми поставили перед собою завдання зняти соціальні кліше з тексту, повернути п'єсі її первісний зміст. Адже було б смішно шукати в ній філософські теми. Ми не змінили жодної мізансцени, єдине — тришки скоротили текст, зробивши його динамічнішим», — розповідає режисер. Аби дотриматися цієї концепції у виставі використали лише справжні національні костюми Полтавщини. Відтворює картини українського побуту XIX століття прекрасна сценографія Андрія Александровича Дойчевського. Навіть афіші, на яких зображено народну картину, відповідають ідеї і духу вистави.

Як зізнався художній керівник театру, метою цього проекту було залучення молодого глядача. «Можливо, молодь після цього заспіває разом із Скрипкою українські романси», — каже Стьупка. Музики у виставі справді багато. Це і класичні твори Миколи Лисенки, і українські народні пісні в обробці Олега Скрипки. Усі актори, задіяні у виставі, мають прекрасні вокальні дані.

До речі, нинішня прем'єра — це четверте звернення франківців до творчої спадщини Івана Котляревського. 1933 року фундатор Національного театру ім. І. Франка Гнат Юра здійснив постановку «Москаля-чарівника». А 1942 року в Семипалатинську, де театр перебував в евакуації, корифей українського театру Амвросія Бучма поставив п'єсу «Наталка Полтавка». У ролі Наталки виступила Ольга Валуєва. Виставу показували на фронтах Великої Вітчизняної війни акторська бригада франківців. Великою популярністю вона користувалася і в повоєнні роки. Відомий російський

актор Михайло Ульянов розповідав, що його знайомство з театром взагалі і з українським зокрема відбулося саме під час перегляду вистави франківців «Наталка Полтавка», для нього, як і для багатьох росіян, вона є символом українського національного театру. Майже 20 років не сходила зі сцени й бурлеск-опера «Енеїда» у постановці майстра режисури Сергія Данченка. Триумфальні мандри

світом Енея — Анатолія Хостікова на чолі із самим Котляревським — Богданом Ступкою сягнули Греції.

Велике гастрольне життя пророкують і новій виставі. Уже влітку «Наталка Полтавка» поведе на гастролі в Севастополь. Восени її покажуть у Польщі у рамках року культури України в Польщі.

Світлана БОЖКО.
На знімку: сцена із вистави **Знімок Олександра БУРКОВСЬКОГО**

✓ Погляд сатирика

РОЗДУМИ ЛЕГКОВАЖНОГО

(Дореволуційні, революційні, постреволуційні)

Революції задумують філософи, здійснюють романтики, а їхніми плодами користуються негідники.

Бісмарк

Отже: що далі від війни, то більше героїв.

Отже: героєм стати — не основне. Основне — вчасно стати біля героя.

Отже: героями в основному стають не ті, хто стрімголов мчаться в атаку, а ті, хто вище піднімають голови на парадних...
До революції все було «прозорим», «відкрито» і нахабно. Влада повірила, що вона «сильна як ніколи». І як ніколи по-хамськи поводилася.

Юридичний вождь Кучум-баші зізнавався: «Усі зрозуміли, що я працюю не під себе, а під Україну».

Дотепники коментували: «Краще б під себе».

Великий В(О)ША (вождь об'єднаних шарлатанів), а за сумісництвом «великий візир», павутинною інтригою обмотував чиновну братію. А вірогідний «грейдер» «Великий Дон» розчищав дорогу. Правоохоронні органи у тваринному організмі гвалтували людські свободи. А зграя інформ-шакалів — поліповишків, курчинських, недолюдяних, хампирових — отруювала людську свідомість брехнями. Бо влада була «сильна як ніколи»... І як ніколи б е з к а р н а.

Та жодна сила — не всесильна. Всесильний лише Бог. І йому сатана перешкоджає — робити добрі справи. А якщо врахувати, що в Україні сатана наглопиде стількі сатанинців... І ще біда — «прозорі кордонні». Усяка твань лізе від сусідів. То порядному українцеві можна лише прислухувати-

ти...
От і... змилювався Господь. Запросив Архангела Михайла:
— Давай-но, Михайле, нарешті допоможемо тому народові...
— То що: додати йому сили й злості?
— Ні. Розуми і доброту...

Тоді й засяяло над київським Майданом, як констатувала одна «наколо-тая», «оранжевое небо»... Свинцевий туман «сильної як ніколи» влади уступив сонячному випромінюванню розумного й доброго як ніколи народу.

Революція. Так. Це було пробудження людської свідомості, вибух людської гідності, найвищий прояв громадянського «Я» народу. Про це ще говоримуть по радіо, телевізору, писатимуть у газетах, видаватимуть брошури, томи на кшталт: «Я і революція»... І ті, хто стояв на Майдані. І ті, хто ходив Майданом. І ті, хто спостерігав з вікна, чи то по телевізору. І навіть ті, які усього цього не чули, не бачили і не бажали бачити. Ці будуть найактивніші.

Бо такий закон: «вчорашні» набагато швидше стають «сьогоднішніми», ніж «сьогоднішні» встигають зачинити двері у вчора. Як колорадські жуки відчувають запах пасльонових, так вони переміну політичної погоди. Дух Майдану видав «сильну як ніколи» з насиджених гнізд. На свіжому повітрі влада «прозрала».

— Я й не знав, що Янукович сидів, — здивується Кучма...
— Я й не знав, що мене висував Кучма, — здивується Янукович...
— Чи з себе дурнів корчати, — здивується Ваня

Молдаван, — чи з нас?...
Щоправда, ці «здивування» до декого дещо дивні.

— В історії не було випадку, щоб незаконно обрана влада користувалася повагою народу, — зрозуміє нарешті Кучма.

— Ми повинні вчитися жити за законами... — зрозуміє нарешті Янукович.
— Казахи кажуть: Якщо у п'ятдесят років почнеш вчитися грати на зурні, то добре гратимеш лише на тому світі, — зауважить Ваня Молдаван.

Дуже боляче Помаранчева революція вдарила по «вічних революціонерах» — комуністах. Парламентських. Господи! Як вони вили... І вилоті... Іхні «революційні» мізки сприймають лише червоний колір. Ну, ще голубий. Якщо він у комбинації з червоним. А тут — сонячний... Іхні «революційні» утробки сприймають лише криваві революції. А тут ніхто нікому навіть по мармизі не надавав. Хоча було кому. І було за що... А основне, що вчорашній «егемон», який присвоїв собі право виступати від імені народу, отримав від народу комбинацію з трьох палців...

Дрібниша і менш структурована сусідськими спецслужбами «прогресивна» нечисть вдалася до явних провокацій. Що явно свідчить про явні диверсії проти української незалежності. Однак, думається, і більші, і менші диверсанти будуть належно оцінені. І законами, і історією...

Отже, кожному своє. Богові — Богове, чортові — чортове, комуністу — комуністове, а іншій погані — притаманне йл... Усе стане на свої місця. Хтось виламає люстрації, хтось кас-

трації. Якійсь пришепелюкватий «художник» з «5-го каналу» навіть закликає «снимати шкурки, пока тыопьленкіе»... До речі, вчорашній «посвячений» у президенти старцями, корегував зуби підлеглим і також грозився «дерти шкурки»...

Видно, кожного шкурника тягне на шкурництво. Дивації. Учорашні «сильні як ніколи» поголовно хворіють. Епідемія. Синдром обламаних рогів. Редивий швидкої Насті. З політичними галюцинаціями... І алергією на помаранчеві колір...

На злами старого завжди багато хламу. На злами брудного — багато бруду. А на вододерті історії, як і на річковій вододерті, завжди багато шумовиння... І навіть сміття, яке намагається втриматися зверху, за щось зачепитися.

З будь-якої старої влади у нову переповзуть кілька диверсантів. У будь-яку нову владу вмонтуються кілька дурнів. А навколо і тих, і тих активно «кучкуватимуться» пристосуванці, псевдопатріоти, авантюристи, провокатори... Бо як не крути, діє залізний закон кінцівки: скільки голову не мінати, а руки одна одну миють. Отже, треба мінати й руки. А може й пальці... Тим більше, що на позиції нової влади наповзає «опозиція». Ландшурмісти вчорашніх «сильних як ніколи» фюрерів. Одне слово, про з у т ь. Пове-«опозиційне», пове-«контрреволюційне», і підловає вже псевдореволуційне...

Коли бандюга, казнокрад чи викритий політичний шарлатан опозиційне влади, яка наводить у державі лад, це хоч і смішно, але природно. Коли п'я-

та колона чи, як сам імперський володар називає їх, «сапогі всмятку» опозиціонують? Незалежності України і прагнуть «возвратітс к союзу», це хоч і не смішно, але теж природно. Бо що візьмеш від «сапога всмятку»?.. Незалежно від того, чи він — агресивний вождь «українських комуністів», чи вона — прогресивна дурепелія... Відробляють юдині срібняки. І уближають свою підду утробу. Неприродно, коли той, хто вчорашній лизав копита сатанинському режиму, сьогодні нап'являв крильця помаранчевого ангела. Ні, ні. Я не про орфеві блудного слова на кшталт «людина року, людина кроку». Воно, коли людина лише на рік, від неї більшого сподіватися марне. Я про «розбудовників» іншого калібру. Як і шкурки вилазили, аби догодити «сильним як ніколи», топтали мораль, глумилися над людською гідністю. Сьогодні — вони вже «учасники революції», «рятівники демократії» і націлилися в національні герої.

А ще пове страшна зараза — образа. У будь-яких баталіях — борці завжди різних категорій. Одні борються за ідею, за державу, за волю і добробут народу. Інші байдуже, чи їхні імена будуть висічені на скрижалі історії. Вони, як ті бджоли, вносять нектар до загального вулика. І щасливі, коли кожен стільник заповнено медом. Це категорія морально стійких. Незаміних, справжніх борців.

Інші віддають себе ідеї державотворчості, служині народу, але за це потребують оплати — визнання їх борцями. Відзнак,

почестей, слави. Ця категорія хилить до легкої сусільної шизофренії. На якомусь етапі боротьби, невдоволені амбіції можуть затьмарити розум. І легка шизофренія може перейти в тяжку зараду.

Ще інші — при розбудові держави намагаються придбувати собі, своїм дітям, онукам. Ті тягнуть до криміналетету.

А ще інші — голій криміналетету в обгорті борця-розбудовника. Обгортка «працює» на державу і народ, нуто — проти держави і народу...
Страшна зараза — образа сидить в усіх категоріях. І якщо у першій висока мораль не дає їй «сісти на голову», то в інших вона домінує...

То ж не дивуймося, що після Помаранчевої революції так багато ображених.

Одні ображаються, що їм «хочуть дати...» за статті закону, який вони порушили. І хапаються за серце. Інші ображаються, що їм не дали... Того, на що вони націлилися. І в урядових приміщеннях стоять на рогах перед Президентом: «Ми ж за Вас боролися. То ж дайте біля Вас «порулть»... А «рулів» на всіх не вистачає. Та й не кожного можна допускати до «руля». Навіть маленького...

Люстрація... І кастрація. У релігійних джунглях світу монахи одного з монастирів перед пострігом мусять пройти кастрацію. Аби відданіше служити Богові.

Варто, щоб деякі наші «борці» за красу долю народу (і голубі, і червоні, і сірі, і помаранчеві) перейняли цей досвід. Самолострувалися. Кастрували свої амбіції, свої владні і привади претети. І не баламутили народ. А вінто вже розбереться, який колір, який борець йому краший... І чого той заслуговує...

Євген ДУДАР

АКЦІЮ ПРОДОВЖЕНО!

Передплати газету «Персонал Плюс» і виграй: телевізор, DVD програвач, аудіомагнітофон

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 06896

Крок перший.

До 15 липня 2005 р., передплати газету «Персонал Плюс» до кінця 2005 року, але не менш ніж на 5 місяців. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язу «Укрпошта» або в передплатному агентстві.

Крок другий.

До 15 липня 2005 року надіслати копію передплатної квитанції. Наша адреса: 03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2 (для відділу реалізації). Тел./факс: (044) 490-95-18, тел.: (044) 490-95-17

На конверті або факсі обов'язково вказати контактний номер телефону та зробити примітку «Акція».

Крок третій.

Для отримання призу необхідно пред'явити оригінал сплаченої передплатної квитанції на газету «Персонал Плюс», паспорт та ідентифікаційний код.

Додаткова інформація:

В акції беруть участь громадяни України не молодше 18 років, за винятком передплатників які передплатили газету до початку проведення акції (термін проведення акції червень — липень 2005 р.). Розіграш відбувається 2 вересня 2005 р. в МАУП. Результати розіграшу будуть опубліковані в газеті «Персонал Плюс» №36 від 7 вересня 2005 р.

ВИ ЩЕ МАЄТЕ ШАНС СТАТИ ПЕРЕМОЖЦЕМ ТА ОТРИМАТИ ЦІННІ ПРИЗИ!!!

Подяка

ОСЕРЕДОК ОСВИТИ В ЄВПАТОРІЇ

Президенту Міжрегіональної Академії управління персоналом п. ЩОКІНУ Г.В.

Вельмишановний Георгію Васильовичу!

Євпаторійська міська Рада, громадськість висловлюють Вам глибоку вдячність за підвищення освітнього рівня в м.Євпаторії, за вагомий внесок у виховання та освіту підліткового покоління українського народу. Наше місто невелике, але завдяки Євпаторійському відділенню Міжрегіональної Академії управління персоналом, воно стало центром вищої освіти в північно-західному Криму. Відділення готує фахівців різноманітних професійних напрямків, їх високий рівень освітньої підготовки позитивно відображається не тільки на економічному, але й на громадсько-політичному кліматі Криму.

Євпаторійське відді-

лення МАУП, яке очолює директор О.М.Сопко, виконує велику роботу в цьому напрямку, постійно розвиваючи навчальну базу, налагоджуючи зв'язок з місцевими органами влади та громадськістю. Разом зі створенням денної форми навчання, безперечно, покращиться робота з підготовки достойних українських фахівців. Мешканці м.Євпаторії, інших населених пунктів Криму: м.Саки, смт.Чорноморське, смт.Роздольне, м.Красноперекоску, взагалі всього Криму — із задоволенням отримують освіту в Вашому вищому навчальному закладі.

Євпаторійським відділенням МАУП виконується велика громадсько-політична робота: зустрічі з громадськістю, молоддю, депутатами місцевих органів влади з питань патріотичного виховання, розповсюджується газета «Персонал Плюс» та журнал «Персонал». Зараз, як

мені стало відомо, вживаються заходи до створення осередку Української консервативної партії.

Я, особисто, отримую другу вищу освіту в цьому відділенні МАУП та сподіваюся шоденне зростання якості роботи колективу та директора, багато що робиться для розвитку та підняття престижу Міжрегіональної Академії управління персоналом та Вас, як її керівника. На наступний рік в мене стоїть питання про вищу освіту дочці, й вона з задоволенням обере Ваш навчальний заклад.

Приміть щирою подяку від мене, моїх вихованців, мешканців м. Євпаторії за такий чудовий навчальний заклад, за такий гарний колектив та його керівника директора О.М.Сопка.

З повагою, депутат Євпаторійської міської Ради О.Я.ВЕЛИКИЙ

Визнання

БІБЛІОТЕКА НАУКОВЦІВ ЧЕКАЄ НА ВИДАННЯ МАУП

УКРАЇНЬСЬКА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК ДЕРЖАВНА НАУКОВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА БІБЛІОТЕКА

Президенту Міжрегіональної Академії управління персоналом п. Щокіну Г.В. Шановний Георгію Васильовичу!

Державна наукова сільськогосподарська бібліотека УААН — державний галузевий депози-

тарій, головний координаційний, науково-дослідний, бібліотечно-інформаційний і методичний центр мережі сільськогосподарських бібліотек України — протягом кількох останніх років не фінансується в достатньому обсязі Президією УААН на придбання літератури. Фонди в переважній більшості поповнюються за рахунок спонсорської допомоги. Сподіваємося і на Вашу підтримку, тому про-

симо безкоштовно передати біографічний довідник «Видатні постаті України», підготовлений довіреним Вам колективом, що, безперечно, є найповнішим і найпрезентабельнішим науково-популярним виданням за роки незалежності України.

Наперед щиро вдячні. **З повагою, директор ДНСГБ УААН, професор В.А. ВЕРГУНОВ**

Конференція

ПЕРШІ КРОКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ У НАУЦІ УПРАВЛІННЯ

Недавно в Українсько-Російському інституті менеджменту і бізнесу ім. Б.Єльщина МАУП відбулася студентська науково-практична конференція «Проблеми управління бізнесом», організована кафедрою управління бізнесом. У науковому зібранні взяли участь студенти, аспіранти, докторанти і викладачі Президентського та Всеукраїнського університетів Міжрегіональної Академії управління персоналом.

Привітали студентів, науковців та дослідників директор інституту, доктор політичних наук, професор Олександр Антоноук та завідувач кафедри управління бізнесом, доктор економічних наук, професор Олександр Ку-

роченко. Вони звернули увагу на важливість розвитку малого і середнього бізнесу в умовах трансформації економіки України.

Умовно конференцію поділили на три частини. Про проблеми та тенденції розвитку бізнесу в Україні розповів Є.Пономаренко у своїй доповіді «Сутність та потенціал лізингу». І.Сметанський присвятив цій темі виступ «Вплив державних закупівель на розвиток економіки країни». Зацікавила учасників і тема «Тенденції розвитку видавничого бізнесу в Україні», яку досліджувала К.Путіліна.

Не залишила байдужими студентів тема «Специфіка розвитку малого бізнесу в Україні». Зокрема В.Петрученко досліджував «Проблеми виникнення та вирішення організаційних конфліктів». О.Щариненко розповідав про «Стратегію розвитку малого бізнесу в Україні». І.Волощук звернула увагу на «Кредитування суб'єктів малого бізнесу в Україні».

Цікавою була і третя частина форуму «Роль менеджменту для успішного розвитку бізнесу», на яку звернули увагу Н.Прокопюк, вивчаючи тему «Вплив агресивності менеджменту на ефективність управління бізнесом», та Д.Кожушний, розповідаючи про «Зміст дієвальної організаційної структури». На портреті сучасного менеджера зупинилася Р.Коломіщ.

Загалом на конференції заслухали 20 доповідей. Кожне дослідження було актуальним. Учасники засідання задавали багато запитань.

Тематика форуму викликала жвавий інтерес серед студентської молоді, а це спонукає до оптимістичного висновку про те, що вже незабаром до керівництва вітчизняними компаніями придуть професійно підготовлені та патріотично налаштовані менеджери.

Володимир СЛАДКЕВИЧ, професор кафедри управління бізнесом МАУП

Акція

Таку назву мала акція, ініційована управлінням виховної роботи Міжрегіональної Академії управління персоналом, яка днями відбулася в Економіко-правовому технікумі при МАУП. Працівники, педагоги, активісти зі Студентської ради організували її на підтримку дітей-сиріт області з нагоди Дня захисту дітей. До традиційної поїздки в Березань на Київщині (там кілька шкіл-інтернатів) готувалися заздалегідь: упродовж місяця студенти, батьки, викладачі, працівники збирали подарунки для вихованців цих закладів і дітей з малозабезпечених сімей. А учасники художньої самодіяльності, згадуючи дитинство, демонстрували вміння виконувати дитячі пісні, танці, сценки.

Перед тим, як оголосити акцію, нам здавало-

ПОДАРУЙ РАДІСТЬ ДІТЯМ

ся, що студентські молоді, та ще й напередодні сесії, не вдасться приплисти акції достатньої уваги. Та ж ні — не було нікого, хто б залишився байдужим!

2 червня для кожного з чотирьох сотень глядачів і учасників святової програми, яка відбувалася у містечку Березані, знайшовся і приз, і солодкий дарунок від студентів ЕПТ. А особливо порадували дітей, позбавлених батьківської опіки, привітання від старших товаришів, вкладені у подарунки. Ті ж, хто готував святову програму, вирішили відійти від так званих творчих стандартів.

Тобто підготували, окрім власного концерту, низку сюрпризів на кшталт параду глядацьких талантів, лотереї тощо. Упродовж двох годин у залі місцевого Будинку культури здвонили молоді голоси, лунали сміх та музика.

Без перебільшення — діти були у захваті.

Свято відбулося. А ми, педагоги, ще раз переконалися, що все-таки зуміємо виховати справжню молоду еліту — сучасну, талановиту, активну та небайдужу.

Людмила БУГАЙОВА, директор ЕПТ при МАУП

Щойно з друку

СТУДЕНТУ — ПРО СУЧАСНУ ЕКОНОМІКУ

Недавно у світ вийшла нова книжка видавництва Міжрегіональної Академії управління персоналом «Основні економічної теорії».

У навчальному посібнику викладено теоретичні основи і механізм функціонування сучасної змішаної економіки ринкового типу. Авторі — А.Уразов, П.Маслак та І.Саух — розглянули основні проблеми мікро- і макроекономіки, закономірності розвитку світової економіки в умовах зростаючої глобалізації. Особливу увагу видання присвячено реалізації стратегічного курсу України на європейську інтеграцію.

Особливістю посібника є те, що по кожній темі, окрім розкриття її змісту, наведено тести, завдання, задачі та їх розв'язання. Додаються рекомендації щодо використання інтернету у вивченні економічних дисциплін, а також список рекомендованої літератури.

УВАГА! АКЦІЯ!

Передплати журнал
„ПЕРСОНАЛ”
та отримай
гарантований ПРИЗ!

Умови акції:

Крок перший

Від квітня до липня 2005 року передплати журнал «Персонал» до кінця 2005 року, але не менш як на 5 місяців. Передплату можна оформити в будь-якому передплатному агентстві або у відділеннях зв'язку «Укрпошта».

Крок другий

До 15 червня 2005 року надішли копію передплатної квитанції до редакції.

Наша адреса: 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2 (відділ реалізації).
Тел./факс: (044) 490-95-18, тел.: (044) 490-95-17.

На конверті або факсі обов'язково зазнач контактний номер телефону та зроби позначку «Пріз».

Крок третій

Призи буде надіслано поштою до 15 вересня 2005 року. Приз також можна отримати в редакції до 1 вересня 2005 року. При собі мати оригінал сплаченої передплатної квитанції на журнал «Персонал».

Адреса редакції: 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, корпус 18, кім. 19 (відділ реалізації).

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 09881

Автошкола МАУП

Здійснює набір на курси за програмою підготовки водія автомобілів (легкові автомобілі, таксі та автофургони), категорія «В»

У програмі навчання:

- ▢ Будова та експлуатація автомобіля
- ▢ Правила дорожнього руху
- ▢ Основи керування автомобілем і безпека дорожнього руху
- ▢ Водіння автомобіля

Термін навчання:

2,5 – 3 місяці.

Форми навчання:

Денна, вечірня, групи вихідного дня

Адреса автошколи:

03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, корпус 20.
(приміальна комісія Автошколи МАУП)
тел.: 527-94-44, 490-95-05.
П/Р 26004300289601
В АКБ «ТАС-Комерцбанк», м. Київ,
МФО 300164, ЄДРПОУ 00127522, МАУП

„Черемош”

Гостинний Двір

Запрошує провести відпочинок у Карпатах (Яремча)

Пропонуємо до Ваших послуг:

- одно-двокімнатні (2-3-х місні) номери зі зручностями;
- бар-ресторан „Черемош” (на 32 місця);
- колиба (на 30 місць);
- сауна (на дровах);
- басейн;
- більярдний зал з каміном;
- катання на підійнятій канатній дорозі;
- парковка для автомобілів.

Вартість:

- проживання від 90 грн. за добу;
- харчування (триразове) від 43 грн.

Довжина гірськолижних трас від 50 м до 1000 м

В радіусі 500 м знаходяться 11 підйомників

НАША АДРЕСА:

Івано-Франківська обл., м. Яремча, с. Яблуніца
тел. 8(03434) 3-64-92

ПРИЄМНОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ!

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ —
АТЗТ Міжрегіональна Академія управління персоналом
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Україна 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП,
«Персонал Плюс».
Тел.: (044)490-95-19
e-mail: pplus@iapm.edu.ua

Реєстраційне свідоцтво КВ № 6562
від 1.10.2002
Підписано до друку 14.06.2005
Зам.
Наклад — 74 000 прим.
Друкарня «Інтерекспресдрук»
03134 Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Головна редакція періодичних видань МАУП
Шеф-редактор Юрій БОНДАР
Головний редактор «Персонал Плюс»
Юлія КОСИНСЬКА
Погляди авторів можуть не збігатися з позицією редакції

Ф.СП-1

Державний комітет зв'язку та інформації України

АБОНЕМЕНТ На газету 06896
(написати видання)

Персонал Плюс

на 2005 рік по місяцям

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Куди: _____
(поштовий індекс)

Кому: _____

ДОСТАВКА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ

На газету 06896

Персонал Плюс

(написати видання)

Вартість	передплата	грн.	млн.	Кількість
	позадочасових			копій-тис.

на 2005 рік по місяцям

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Поштовий індекс _____ місто _____ село _____

Код аудіо _____ Код вулиці _____ область _____ район _____

бульв. _____ майд. _____ вулиця _____

прізвище, ініціали _____

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (МАУП)
Акредитована за висхідним ІІ освітньо-кваліфікаційним рівнем Міністерством освіти і науки України.

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЕРШУ ТА ДРУГУ ВИЩУ ОСВІТУ:

- МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ
- МЕНЕДЖМЕНТ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ І ЕКОНОМІКА ПРАЦІ
- ПРАВОЗНАВСТВО
- ПРАВОХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ
- ФІНАНСИ
- БАНКІВСЬКА СПРАВА
- ОБЛІК І АУДИТ
- МАРКЕТИНГ
- СОЦІОЛОГІЯ
- СОЦІАЛЬНА РОБОТА
- СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА
- ПСИХОЛОГІЯ (в т.ч. медична)
- ПОЛІТОЛОГІЯ
- ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ
- ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА
- ПЕРЕКЛАД (АНГЛІЙСЬКА/НІМЕЦЬКА МОВА)
- МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ
- КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ДЕРЖАВНИЙ ДИПЛОМ:

- молодший спеціаліст;
- бакалавр;
- спеціаліст;
- спеціаліст перепідготовки;
- магістр.

Забезпечення підручниками

Форми навчання: ДЕННА, ВЕЧІРНЯ, ЗАОЧНА, ДИСТАНЦІЙНА (у т.ч. за допомогою Internet-технологій).

Військова кафедра: підготовка офіцерів запасу та менеджерів оборонної сфери.

МОЖЛИВЕ НАВЧАННЯ З ОПЛАТОЮ В РОЗСТРОЧКУ

- без застави
- термін погашення — до 10 років

МАУП є членом Міжнародної асоціації університетів, Європейської мережі університетів безперервної освіти, Інституту міжнародної освіти (США).

Зараховуються без іспитів випускники Підготовчого відділення та Ліцею МАУП — на I курс, коледжів та технікумів — на II–III курс, бакалавратів — на IV–V курс.

03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП
(044) 490-95-05, 494-47-47, 524-10-51
E-mail: iapm@iapm.edu.ua www.iapm.edu.ua